

DON BOSKO

SALEZIJANSKI VESTNIK 6

Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska november–december 2007

4 V SREDIŠČU MLADI

Vzgojni načrt

Janez Vodičar

10 NAŠ POGOVOR

Don Bosco

»paše« povsod

Albert Van Hecke

12 OČE IN UČITELJ

Zgodba o semenu

Pascual Chávez

16 MLADINSKA STRAN

Pričevalci

v don Boskovem duhu

Marko Košnik

18 S POTI

Pridi k nam

tvoje kraljestvo

s. Mateja Tomšič

20 ORATORIJ 2007

Preklopi sanje

na dejanje

Mojca Polc

31 NAŠI VZORI—MOŽ, KI JE ŽIVEL SANJE

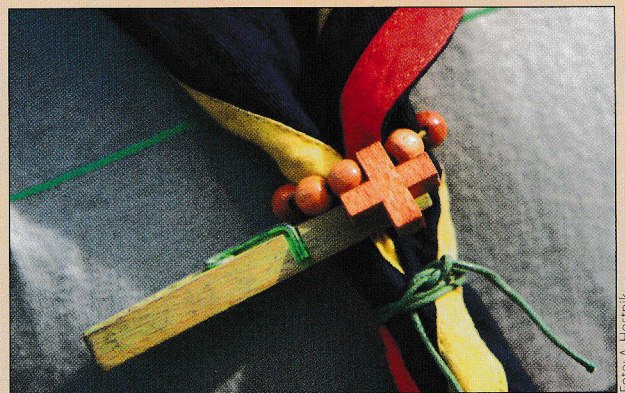

Ti si, hitro pridi!

Družina je kot domača cerkev poklicana, da evangelij življenja oznanja, slavi in mu služi. To je naloga, ki zadeva predvsem zakonce, ki so poklicani za posrednike življenja na podlagi vedno obnavljane zavesti pomena rojevanja kot privilegiranja dogodka, v katerem se razodeva, da je človeško življenje sprejet dar, ki naj se s svoje strani daruje. Pri porajanju novega življenja starša opazita, da »če je otrok sad njune vzajemne podaritve ljubezni, je s svoje strani dar za oba, dar, ki izvira iz daru«. Družina opravlja svoje poslanstvo oznanjevanja evangelija življenja predvsem z vzgojo otrok. Z besedo in zgledom, v vsakdanjih odnosih in odločitvah in s kretnjami in konkretnimi znamenji starši uvajajo svoje otroke k pristni svobodi, ki se ureničuje v iskreni podaritvi samega sebe, gojijo v njih spoštovanje do drugega, čut za pravičnost, pristrčno sprejemanje, dialog, velikodušno služenje, solidarnost in vsako drugo vrednoto, ki naj pomaga, da bodo živeli življenje kot dar. Vzgojno delo krščanskih staršev mora biti služenje veri otrok in njim dana pomoč, da izpolnijo od Boga sprejeto poklicanost. V vzgojno poslanstvo staršev je vključeno tudi to, da svoje otroke učijo pravega pomena trpljenja in smrti. To bodo zmogli, če bodo pozorni na trpljenje, ki ga najdejo v sebi in še prej, če bodo znali gojiti odnose bližine, pomoči in udeležbe z bolnimi in ostarelimi v družinskem krogu.

Poleg tega družina slavi evangelij življenja z vsakdanjo, osebno in družinsko molitvijo. Z njo hvali Gospoda in se mu zahvaljuje za dar življenja in kliče blagoslov in moč, da se sooča s trenutki težav in trpljenja, ne da bi kdaj izgubila upanje. Slavljenje pa, ki daje pomen vsaki drugi obliki molitve in čaščenja, je ta, ki se izraža v vsakdanjem življenju družine, če je življenje ljubezni in podaritvi samih sebe.

Janez Pavel II., Okrožnica Evangelij življenja, Družina 1995, CD 60.

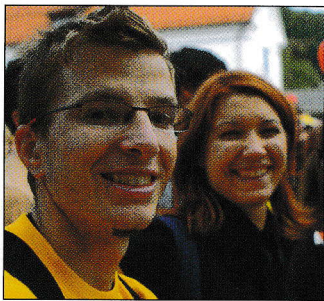

Foto: A. Hostnik

SALEZIJANSKI VESTNIK
dvomesečnik

Glasilo za salezijansko družino
in prijatelje don Boska

Številka 6 | skupna številka 550
Leto 2007 | letnik 80
ISSN 0353-0477

UREDNIK

mag. Marjan Lamovšek

UREJA UREDNIŠKI ODBOR

**mag. Janez Potočnik, Ivan Turk,
s. Marija Žibert, Janez Krnc,
mag. Marko Košnik**

LEKTORIRANJE

Jerneja Kovšca

GRAFIČNA ZASNOVA

Toni Anžlovar & MM

RAČUNALNIŠKI PRELOM

Marko Suhoveršnik

DISTRIBUCIJA IN STIKI

mag. Janez Potočnik

IZDAJATELJ

Salezijanski inšpektorat v Ljubljani

ZALOŽBA

Salve d.o.o. Ljubljana

TISK

Tiskarna Schwarz, Ljubljana

Salezijanski vestnik je
l. 1877 ustanovil sv. Janez
Bosko, v slovenskem jeziku
je začel izhajati l. 1904.

Danes izhaja v 56 narodnih izdajah,
v 29 jezikih in v 135 državah.

Darove za vzdrževanje Salezijanskega
vestnika in za druge namene lahko
nakažete na račun, vpišete namen plačila
ter nas obvestite o namenu nakazila.
Salezijanci | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana

SI56 2420 0900 4141 717 sklic **00 06**

NASLOV UREDNIŠTVA

**Salezijanski vestnik
Rakovniška 6
1000 Ljubljana**

telefon: **01/42.73.028**

e-pošta: **vestnik@salve.si**

splet: **www.donbosko.si**

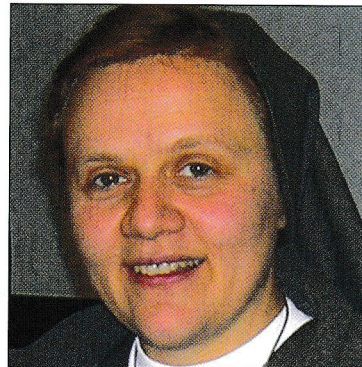
NOVE BARVE

s. MOJCA ŠIMENC, HMP
inšpektorica

»Tako nam daj spoznati
štetje naših dni, da pridemo do srčne modrosti« (Ps 90,12).

Komaj smo začeli liturgično leto, že se je končalo in prižgali bomo
prvo svečko na adventnem vencu. Iz lanskega božiča smo kar »padli«
v letošnjega. Tudi koledarsko leto se bo obrnilo vsak hip.

Meseca november in december imata neko zanimivo lastnost,
da nam pomagata razmišljati tudi o času. Najprej o prehodu iz enega letnega časa v
drugega. Pa seveda o času, ki so ga nekateri v življenju imeli, pa so ga že »porabili« in
sedaj uživajo večnost. Potem pa se morda prav počasi in obotavljaje vprašamo: Kako
pa jaz živim svoj čas? Ta čas ... Vedno nam ga primanjkuje. Saj: »Časa ni, časa ni,« radio
prepeva na ves glas.

Poglejmo svoj delovni teden. Ponedeljek se malo vleče, to je res. A ko je na
vratih sosedna sreda, nedelja kar kmalu spet pride v vas. Zjutraj se
zbujamo z mislijo, kaj vse je treba postoriti in kakšni opravi nas
čakajo. Zvečer se redko potopimo v spanec brez misli na to, kar nas
čaka naslednji dan.

Vendar ni vedno in za vse tako. Čas sam na sebi je nekaj zelo
objektivnega. Vemo, kakšne so njegove merske enote, kako sledijo
druga drugi in kako se sestavljajo v večje. A zakaj se nekomu lahko
minute vlečejo kot ure, drugemu pa ure minejo kot sekunde? Zakaj
je mlademu in zdravemu človeku vsak dan kratek, ostarelemu in
bolnemu pa dolg, predolg? In ko se nam mudi na vlak, minute tako
hitro tečejo, ko nekoga pričakujemo, pa se kar vlečejo in vlečejo.

Advent je časovni mejnik v štetju naših dni. V duhovnem smislu je to
čas med »prej« in »potem«, med tistim časom, ko Odrešenika še ni bilo,
in med časom, ki mu je Jezusov prihod za vselej dal novo kakovost.

Znani Michelangelo je to skrivnost upodobil na sliki z imenom
Tondo Doni, kjer je prelepo upodobljena Sveta Družina, ki sedi na
nekakšnem nizkem zidu, ki pomeni mejo med prej in potem. Ljudje
na oni strani so togi, nepremični, drug drugemu enaki v potezah in
barvi. Na tej strani časa pa so osebe, ki jih razsvetljujejo barve, veselje,
razgibanost, jasne poteze. Kar simbolično. Tudi v našem življenju
obstaja jasna meja med tem in onim. Najprej splošna – vsak od nas
mora v procesu zorenja slej ko prej, v duševnem in duhovnem pogle-
du, priti do meje, kjer iz zlitosti z maso postane posameznik, ki se bolj
zaveda samega sebe, drugih in Boga. Nato pa se te meje postavljajo
in izginjajo vsak dan znova, vsako leto znova.

Želim si, da bi bil advent, ki je pred nami, ponoven mejnik. Da bi
malo pogledali sive barve preteklosti in se vprašali, kakšno novost
nam Bog prinaša v času, ki je pred nami, in da bi sprejeli vse nove
barve, ki nam jih ponuja.

Mojca Šimenc

Vzgojni načrt

BESEDILO: JANEZ VODIČAR; FOTO: GREGA VALIČ

Šole naj bi po novem vsako leto poleg načrtov za izobraževanje pripravile tudi vzgojne programe. S tem naj bi zajezili vedno večje disciplinske in druge težave pri šolskem delu. Poleg skrbi delavcev na šolah, kako naj to zahtevo iz državnih uradov uresničijo, se pojavljajo tudi tisti, ki pravijo, da gre le za discipliniranje otrok. Šola naj bi tako postajala vedno bolj aparat omejevanja svobode in kratenja otroške ustvarjalnosti.

Verjetno se večina starejših, ki so odrasli na vasi, spomni vzgoje v svojih otroških letih. Naši starši niso brali kakšnih vzgojnih knjig; včasih se je celo zdelo, da se za odraščanje svojih otrok sploh ne zmenijo. Ob delu, vsakdanjem življenju in seveda opominih, je vsak prejel to, kar so mu lahko nudili. V šolo in k verouku so nas pošiljali v zaupanju, da bomo tam prejeli, kar oni ne morejo dati. »Uči se in ubogaj, da bo kaj iz tebe,« smo ponavadi slišali.

Spomnim se svojih poti iz šole. Nič se nam ni mudilo, saj nas je doma tako in tako čakalo delo, ki ni bilo prav prijetno v otroških očeh. Na tej poti smo v razigranosti kdaj pa kdaj spregledali starejšega človeka in ga nismo pozdravili. Pogosto se je zgodilo, da je novica o naši neprijaznosti do starejših ljudi prišla prej domov kot mi sami. Celotna vas je delovala vzgojno. Seveda so bile izjeme pri tistih, ki so prihajali iz 'čudnih in modernih' družin. Tam so pač starši zamerili, če je kdo njihovega otroku kaj rekel ali o njih potarnal. Ponavadi so starejši le skomignili: »Kar naj jim dajejo potuho, bodo že videli! Iz takega otroka ne bo veliko!« In Bog ne daj, da bi doma izvedeli, da smo bili

opomnjeni v šoli ali pri verouku. Doma se taka novica ni nikoli dobro obnesla.

Časi so se spremenili. Razprave o vzgojnosti kazni so prinesle svoje. Ne moremo reči, da samo slabo. Marsikakšno škodljivo nasilje nad otroki je s tem odpravljeno. Vendar ob razpravah o vzgojni nalogi šole, ko niti tisti, ki so za to usposobljeni, ne vedo, kaj bi s tem, se moramo vprašati, če niso včasih tega bolje počeli, kot to poskušamo danes. Cela skupnost je vzgajala. Odraščanje in oblikovanje otrok je bila sveta dolžnost vseh. Če bi takrat, ko me je cela vas vzgajala in sem jih zaradi tega doma pošteno slišal, zvedel za modrovanje politikov, ki v vzgoji vidijo le omejevanje svobode, bi jim takrat podelil vsaj Nobelovo nagrado. Kot odrasel sem hvaležen, da nimam prevelikih težav živeti in delati v mejah lepega vedenja. Ob naporih zmorem vsaj malo potrpeti, prenesti kritike in vztrajati pri delu, ki terja veliko moči. Morda sem res malo omejen, upam pa, da ne bodo zaradi moje 'ustvarjalnosti' trpeli drugi, kar se pogosto dogaja učiteljem v današnjih šolah. Hvaležen starejšim, da se jim je bilo vredno ukvarjati z razposajenimi otroki, bi želel današnjim družinam vsaj nekaj takega vzgojnega okolja.

Gotovo ne bomo uspeli s papirnati vzgojnimi načrti. Vsakič, ko gremo mimo očeta ali matere, ki se trudi, da bi svojega otroka naučil lepega obnašanja, potrpežljivosti, skromnosti, jih podprimo in sami storimo, da ne bodo učitelji zgubljeni več časa z doseganjem poslušnosti in zbranosti kot s samim učnim delom. To bo verjetno največ, kar lahko storimo za skupno dobro in srečo posameznikov. ■

POHORJE SAVIO KAMP ZA MINISTRANTE

»Ti velik vzornik si za nas, o Dominik, ne presliši ti naš glas,« je pesem o sv. Dominiku Saviu, ki je odmevala na Mariborskem Pohorju od 19. do 24. avgusta 2007. Drugič je tam potekal počitniški program Savio kamp za ministrante iz vse Slovenije. Letos se je programa udeležilo šestdeset ministrantov iz štiriintridesetih župnij, z njimi pa je bilo osem animatorjev.

Dan smo pričenjali ob 8. uri zjutraj, ko smo se zbrali ob jamboru, kjer smo dvignili zastavo, zapeli himno in skupaj molili jutranjo molitev. Potem smo se okrepili pri zajtrku in se po kratkem odmoru srečali v skupni sobi, kjer smo vsak dan imeli katehezo. Ta je najprej potekala skupno, potem pa smo se razdelili v pet skupin, kjer smo se lahko še bolj temeljito zaustavili ob vrednoti dneva. Letos smo razmišljali ob sveto-pisemskem liku Mojzesa in se ob njem učili o vrednotah poguma, zaupanja, vztrajnosti, evharistije in zvestobe.

Vsak dan smo v dopoldanskem času ustvarjali v delavnicah; izdelovali smo izdelke iz lesa. Vsakdo si je lahko izdelal tri preproste igre za prosti čas. Po delavnicah je bil odmor do kosila ob 13. uri. Čas po kosilu smo izkoristili za prostočasne igre na igriščih ob Dominikovem domu. Ob tem je vsak dan med skupinami potekal turnir v nogometu, pri katerem so ministranti pokazali, da znajo biti pošteni, bojeviti in da znajo igrati športno.

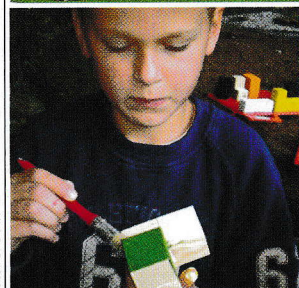

Foto: G. Otrin

Ministranti na Savio kampu 2007

„Počitniški gozd“ na Nizozemskem

Tudi popoldnevi so bili zelo raznoliko obarvani. V ponedeljek nas je presenetil dež, zato smo si ogledali risani film. V torek smo šli na poletno sankanje – Pohorje jet, v sredo smo imeli veliko gozdno igro, v četrtek pa tekmovanje v različnih športnih igrah. Ob 19. uri je bila večerja, potem pa pester večerni program. Imeli smo nočno igro, pekli smo na ognju, se zabavali pri veselem večeru in si ogledali film. Dan smo končali s skupno molitvijo, animatorji pa še ob vrednotenju dneva.

V tednu je bilo še nekaj posebnih trenutkov. V torek sta se nam za sveto mašo pridružila predstojnik slovenskih salezijancev, dr. Alojzij Slavko Snoj, in voditelj

salezijanske mladinske pastorage, mag. Marko Košnik, za četrtkovo mašo pa smo bili deležni obiska referenta za ministrante v ljubljanski nadškofiji, g. Jureta Ferleža. Na ta način smo se čutili povezani kot ena družina, ki se zbira ob Gospodovem oltarju. V sredo pa smo s taizejskimi spevi slavili Boga pri čaščenju Najsvetejšega.

Naj ob tem velja še iskrena zahvala najprej ekipi animatorjev in kuharjev ter vsem, ki so nas finančno podprli.

Na letošnji Savio kamp ostajajo lepi spomini. Ob tem pa naj vse ministrante spremlja zgled sv. Dominika Savia in jih navdušuje za sveto življenje.

Gasper M. Otrin

Počitniški gozd je ime projekta, ki je za kratke tri avgustovske tedne povezal približno po dva prostovoljca iz desetih evropskih držav, tudi iz Slovenije. Program je potekal v Haagu na Nizozemskem od 11. 8. do 2. 9. 2007

Prostovoljce je povezovalo delo z otroki v Multikulturnem centru Rijswijk, podobno daljšemu oratoriju – razne delavnice, igre in druge zabavne aktivnosti, ki se jih je dnevno udeleževalo povprečno 170 otrok, starih od 4 do 15 let. Evropski prostovoljci so pisano paleto različnih ras, narodnosti in veroizpovedi, ki jim pripadajo tamkajšnji otroci in animatorji, napravili še bolj barvito, ob tem pa so skušali posredovati zgled strpnosti, ki v današnji družbi postaja vse redkejša vrednota.

V duhu strpnosti in odprtosti za druge kulture so prostovoljci nadaljevali s programom še dolgo potem, ko so se za otroki zaprla vrata Multikulturnega centra. Čez dan, posebej pa še ob večerih, so z veseljem in zanimanjem spoznavali različne jezike, kuhinje in posebnosti tujih kultur, se drug od drugega učili plesov, iger, pesmi.

Nizozemski organizatorji – Don Bosco Youthnet Nederland – so v projekt vložili veliko truda. Da pa se je skupina lahko povezala v pravo „evropsko družino“, da so se lahko stkala prava prijateljstva in smo drug ob drugem rasli, so poskrbele skrbno pripravljene večerne molitve in svete maše.

Nina Vovčko

BLED

4. INŠPEKTORIALNI ZBOR SESTER HČERA MARIJE POMOČNICE

V letošnji tretji številki Salezijanskega vestnika smo lahko brali članek o inšpektorialnem zboru salezijancev. Za slovensko–hrvaško inšpektorijo hčera Marije Pomočnice pa je tak zbor potekal od 10. do 14. oktobra 2007 v Marijinem domu na Bledu. To je bil čas, ko smo pregledale življenje in delo naše inšpektorije v preteklem šestletnem obdobju in se zazrle v prihodnost. Skušale smo se odpreti delovanju Svetega Duha in ob temi *Poklicane smo, da bi bile danes znamenje in izraz Božje prehitvajoče ljubezni* z Božjimi očmi videti, zakaj je ta tema pomembna, kakšen je svet, v katerem živimo, in kako smo, skupaj s sodelavci, poklicane, da bi ta svet, zlasti mlade, vodile k

viru ljubezni: Jezusu Dobremu Pastirju. Navdihoval nas je svetopisemski odlomek: »Glejte, jaz sam bom poskrbel za svoje ovce in jih poiskal ...« (Ezk 34, 11–16) ter lik dobre pastirice, ki je don Bosku pokazala polje pastoralnega dela. Kot Marijine hčerke smo se vprašale tudi o tem, kako naj globlje živimo marijansko duhovnost ter kako naj v naših vzgojnih skupnostih izražamo Božjo prehitvajočo ljubezen, ki je srce preventivnega sistema. Skušale smo razbrati, kam nas danes usmerja Božja prehitvajoča ljubezen. Dotaknile smo se aktualnih vprašanj in izzivov: novi poklici in delo za poklice v celotni salezijanski družini, pričakovanja Cerkve – zlasti ljubljanske in novomeške škofije – od naše inšpektorije, migranti, prostovoljstvo, družinska pastoralna ...

Za dobršen del sobotnega dne se nam je pridružilo štirideset mladih animatorjev, naših telnih sodelavcev. Prišli so tako iz Slovenije kot iz Hrvaške. Skupaj z njimi smo razmišljale in se pogovarjale o enakih vprašanjih ter iskale poti za naprej. Mladim smo spregovorile tudi o različnih poklicih v salezijanski družini. Lepo delovno družinsko vzdušje se je prelilo v evharistično dari-

Foto: arhiv HMP

Inšpektorialni zbor sester hčera Marije Pomočnice, Bled

tev, ki sta jo vodila slovenski in hrvaški salezijanski inšpektor: dr. Alojzij Slavko Snoj in g. Ivan Marijanović.

Nedeljsko zaključno sv. mašo pa je daroval stiški opat p. Janez Novak.

Naša razmišljanja in pogovore smo strnile v smernice, ki bodo usmerjale naše redovno salezijansko življenje in delo v naslednjih šestih letih. Za predstavnico, ki bo poleg inšpektorice s. Mojce Šimenc zastopala našo inšpektorijo na vrhovnem zboru prihodnje jesen v Rimu, pa smo izvolile s. Majo Dolenc.

s. Marija Imperl HMP

CELJE

BLAGOSLOV NOVIH PROSTOROV

Na Slomškovo nedeljo, ob prazniku glavnega zavetnika najmlajše župnije v Celju, 2005. leta ustanovljene župnije Blaženega Antona Martina Slomška, je pokrajinski svetovalec vrhovnega predstojnika salezijanske družbe za salezijansko pokrajino Severna Evropa, g. Albert Van Hecke, blagoslovil nove veročune prostore. Hkrati s temi prostori je Don Boskov Center v Celju bogatejši tudi z novimi prostori PUM-a (Projektno učenje za mlade), ki jih je Van Hecke tudi blagoslovil in izročil njihovemu namenu. Ta pa je, da bi mladi, ki iz različnih razlogov ne morejo dokončati šolanja ali najti zaposlitve, s pomočjo mentorjev PUM-a to dosegli in se s pomočjo raznih programov na PUM-u usposobili in pridobili znanja, s katerimi bodo mogli enakovredno vstopati v svet dela. Skupaj z veročunimi prostori in prostori PUM-a so bili v Don Boskovem centru Celje v letošnjem poletju urejeni tudi prostori za manjši študentski dom, ki bo nudil odlične prostore študentom, ki si bodo nabirali znanje na Celjskem.

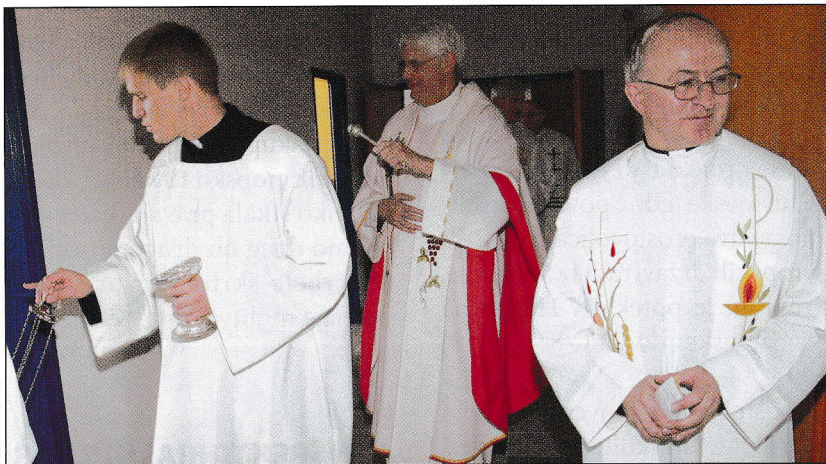

Foto: A. Stritar

Novo prostore v Celju je blagoslovil Albert Van Hecke

Foto: G. Vailić

Petra Stopar, zmagovalka Ritma Duha 2007

Lepo nedeljsko praznovanje, ki je pritegnilo mnoge iz mladega župnijskega občestva, je bilo tudi najprimernejša priložnost za zahvalo vsem, ki so sodelovali pri urejanju novih prostorov. Slavko Pajk, gonilna sila pri izgradnji Don Boskovega centra Celje, je ob tej priložnosti zopet prebral zagotovilo vatikanskega državnega tajništva, da je papež podelil poseben apostolski blagoslov vsem, ki si prizadevajo za izgradnjo in oživitve te salezijanske ustanove v Celju na Hudinji. Da je ta ustanova, čeprav šele na začetku svoje poti, še kako živa, je bilo med sveto mašo razvidno tudi iz predstavitev posameznih skupin iz te župnije, ki jo vodi Ciril Slapšak.

Prijetno druženje se je po končani slovesnosti v župnijski kapeli nadaljevalo na dvorišču Salezijanskega mladinskega centra; le-to je v popoldanskih urah te praznične

nedelje nudilo prostor številnim mladim, ki so se med seboj pomerili v turnirju v raznih športnih disciplinah. Salezijanski mladinski center, ki ga vodita salezijanca Rudi Tisel in Gašper Otrin, tako postaja še kako prepoznaven prostor zbiranja in srečevanja.

L. M.

MARIBOR

RITEM DUHA

V Mariboru, v dvorani Univerzitetnega športnega centra Leona Štuklja, je bil 20. oktobra festival sodobne krščanske glasbe, RITEM DUHA. Društvo Salezijanski mladinski center Maribor ga je v sodelovanju z radiem Ognjišče namreč izpeljalo že šestič zapovrstjo. Tudi tokrat je strokovna žirija, ki so jo letos sestavljali: Dragica Kladnik – Dada, Martin Štibernik, Ivan

Hudnik, Marjan Bunič, Anamarija Jakob in Peter Pučnik, izbrala najboljšo popevko sodobne krščanske glasbe. Laskav naslov si je nadela Petra Stopar, ki je nastopila s skladbo Največja skrivnost. Drugo mesto je po mnenju strokovne žirije pripadlo skupini Trinitas in skladbi Tvoja moč; tretje pa skladbi Knjiga vseh knjig, ki jo je izvedla Tiana. Občinstvo v razprodani dvorani in poslušalci ob radijskih sprejemnikih so lahko oddali svoj glas in tako izbrali svojega favorita. Nagrado občinstva si je prislužila skupina Pot s pesmijo Tvoja ljubezen. Tudi najboljše besedilo je bilo izbrano. Nagrada pripada skupini Trinitas in njihovi skladbi Tvoja moč. Nagrado za najboljšega debitanta pa je letos prejela Tiana s skladbo Knjiga vseh knjig.

Letos je RITEM DUHA spet potekal pod častnim pokroviteljstvom mariborskega nadškofa in metropolita dr. Franca Krambergerja. S svojo prisotnostjo pa nas je počastil tudi salezijanski inšpektor dr. Alojzij Slavko Snoj. Maribor je ponovno doživel nepozaben in odmeven dogodek, ob katerem se ni veselila le množica mladih in mladih po srcu, ki so bili zbrani v dvorani, temveč celotna Slovenija. Brez alkohola v nabito polni dvorani s pozitivnim ozračjem se je končal šesti festival

sodobne krščanske glasbe. Vendar oči in ideje so kot ponavadi zazrte naprej. Organizatorja zagotavljata še boljši, še odmevnejši RITEM DUHA 2008, ki vabi že danes.

a.k.

ŽELIMLJE PRENOVLJEN DIJAŠKI DOM

V okviru izredne vizitacije, ki je v mesecu septembru in oktobru potekala v Inšpektoriji sv. Cirila in Metoda – Ljubljana, je 26. septembra svetovalec vrhovnega predstojnika za salezijansko pokrajino Severna Evropa A. Van Hecke blagoslovil prenovitvena dela v dijaškem domu Janeza Boska v Želimljem. Dijaki sami so pripravili pester duhovni program, v okviru katerega so predstavili življenje v dijaškem domu in svoje prizadevanje – ob pomoči vzgojiteljev in vzgojiteljic – za rast v zrele krščanske osebnosti. Urejeni prostori, je poudaril Van Hecke, so odraz in pomoč, da bi bili takšni tudi medosebni odnosi.

ŽELIMLJE-KUREŠČEK NOČNO ROMANJE MLADIH

Tudi letos je ob koncu počitnic in ob začetku novega šolskega leta (31. avgust) Salezijanska mladinska pastoralna

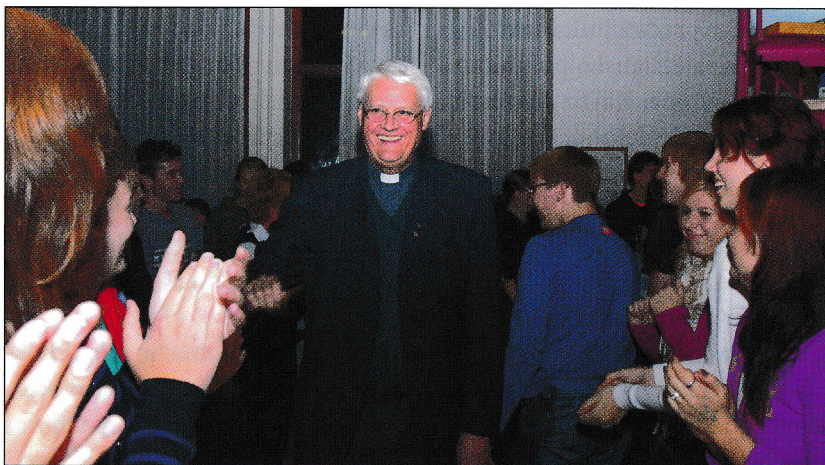
pripravila nočno romanje mladih na Kurešček. Zborna mesto je bilo v športni dvorani v salezijanski ustanovi v Želimljem. V začetnem delu, po klepetu in obujanju spominov ter vtisov s pestrih poletnih duhovno-počitniških programov, je bila lepo pripravljena in doživeta molitev. Nato pa je sledilo nočno romanje na Kurešček, z vmesnim postankom v župnijski cerkvi sv. Marjete na Golem. Sveto mašo na Kureščku je ob somaševanju mnogih duhovnikov vodil g. Gregor Kunej, tajnik Medškofijskega odbora za mladino.

SVETOVNI SPLET
**VSE NAJBOLJŠE,
ANIMAFORUM!**

27. oktobra letos je minilo natanko eno leto od odprtja spletnega foruma animatorjev z imenom Animaforum. Ideja o spletnem forumu animatorjev se je rodila med voditelji Oratorija, ki so se v jeseni leta 2006 zbrali na svojem rednem letnem posvetu. Na tak način se katoliški animatorji s pomočjo sodobne internetne tehnologije lahko še bolj povežejo ter si izmenjujejo svoje izkušnje. Moderatorji foruma po enem letu delovanja ugotavljamo, da je Animaforum prešel začetno razvojno fazo ter v polnosti zaživel. Animatorji, ki na njem sodelujejo, so s svojimi prispevki ustvarili pravo zbirko znanj in nasvetov za animatorje vseh starosti in okusov. Vas zanima še več? Vtipkajte www.animaforum.si – gotovo boste našli tudi kaj zase.

moderatorji Animaforum

Albert Van Hecke je v Želimljem blagoslovil prenovljeni dijaški dom

Don Bosko »paše« povsod

Pogovor z Albertom Van Heckejem, svetovalcem vrhovnega predstojnika salezijanske družbe, odgovornim za salezijansko pokrajino Severna Evropa

V mesecu septembru in oktobru letos je bil na uradnem obisku v Inšpektoriji sv. Cirila in Metoda – Ljubljana g. Albert Van Hecke. Vsakih šest let eden od svetovalcev vrhovnega predstojnika salezijancev v njegovem imenu obišče vsako inšpektorijo, se seznanjajo z življenjem in delom, zlasti pa se sreča z vsemi sobraty. »Salezijanska družba živi tam, kjer živijo salezijanci in si prizadevajo za širjenje don Boskove karizme,« je bila pogosta Van Heckejeva opogumljajoča beseda. V času obiska je nastal tudi tale pogovor.

Gospod Van Hecke, lahko na kratko poveste kaj o sebi? Prihajam iz severne Belgije, iz Flamske torej. Tam sem odraščal, hodil v salezijanske šole; poleti sem pomagal pri oratoriju. Potem sem se začel vpraševati, kaj bi bil v življenju – in veselil me je salezijanski poklic. Kot salezijanec sem vrsto let poučeval v poklicnih šolah, veliko let sem bil tudi vzgojitelj po raznih naših dijaških domovih. Leta 1990 sem bil imenovan za inšpektorja severnobelgijske (flam-

Albert Van Hecke

ske) inšpektorije, šest let pozneje pa sem bil izvoljen za pokrajinskega svetovalca vrhovnega predstojnika za salezijansko pokrajino Severna Evropa. S prihodnjim vrhovnim zborom naše družbe, ki bo v Rimu od februarja do aprila 2008, pa bom to službo končal.

Dejali ste, da ste svetovalac vrhovnega predstojnika salezijancev za salezijansko pokrajino Severna Evropa. Kaj to pomeni? Kakšno je vaše delo?

V to pokrajino je umeščenih 27 držav, ki pripadajo 17 salezijanskim provincam oz. inšpektorijam, kot temu rečemo v salezijanskem poimenovanju. Razmere so povsod drugačne, saj se pokrajina razprostira od Irske do Rusije in od Rusije do Malte, vse do severnega dela Afrike. Salezijanci delamo v različnih krajih v različnih okoljih.

Imamo šole, župnije, mladinske centre, ustanove za mladostnike v težavah, poklicne šole, dijaške domove, založbe in še bi lahko našteval. Moja naloga je, da z obiski in drugimi srečanji koordiniram in animiram vse te inšpektorije. Seveda moram najprej opazovati in poslušati, kaj vse se v posameznih deželah dogaja, in spremljati, kako se v teh deželah razvija salezijanska karizma. Druga naloga pa je v te dežele prinašati usmeritve salezijanske družbe, njeno strategijo ter prioritete dela in razvoja.

Kako pa sodelujete z vrhovnim predstojnikom in s svetovalci za druge regije?

Dvakrat na leto imamo sejo vrhovnega sveta: zimsko in poletno sejo, ki trajata po dva meseca. V teh mesecih poročamo o delu, ki smo ga opravili, in o tem potem raz-

pravljamo. O stvareh, ki smo jih ob obiskih po posameznih inšpektoriji po svetu videli in doživeli, se pogovarjamo in preverjamo, kako je to skladno z don Boskovo duhovno dediščino, s salezijansko karizmo torej. To je eno. Drugo pa je vodenje salezijanske družbe, saj je o marsičem potrebno sprejeti konkretne odločitve; ko gre na primer za odpiranje novih ustanov ali tudi za zapiranje, ko vidimo, da razmere niso več primerne za naše delo. V nekaterih deželah je potrebno zaradi naraščanja poklicev ustanavljati nove inšpektorije, drugje pa moramo zmanjševati, združevati. Sicer pa je med nami, najtesnejšimi sodelavci vrhovnega predstojnika, neverjetno sproščeno in prijateljsko ozračje.

V teh sedemindvajsetih državah so razmere različne. Zahteva to tudi različne pristope pri delu z mladimi?

Pa še kako. Razmere v Ukrajini so drugačne kot razmere na Irskem, v Rusiji drugačne kot na Malti ali pa v Sloveniji. Rekel pa bi, da so mladi povsod enaki. Seveda govorijo različne jezike in ljubijo svojo kulturo, kar je tudi prav, vendar pa imajo povsod enake želje in cilje, upajo iste stvari. Prav zato don Boskov preventivni vzgojni sistem deluje povsod brez posebnih prilagajanj. V vseh okoljih in v vseh kulturah. Uspeh don Boskovega sistema je, da »paše« povsod. Zato lahko salezijanci kot vzgojitelji delujemo tudi v čisto muslimanskem svetu. Seveda je mladinski center v enem okolju drugačen kot v drugem. A pomembna je vsebina. Ta stori, da je nek mladinski center »salezijanski«.

Nam lahko predstavite kakšno pobudo, ki izstopa, je še posebej zanimiva?

Zanimiv je primer v Belorusiji, kjer so sobratje v nekem mestu odprli

picerijo. Tam za mlade ni bilo ničesar; lahko so se dobili skupaj le na ulici, ob steklenici in cigaretnem dimu – in nemalokrat ob pretepu. Tako sta dva mlada salezijanca prišla na čudovito zamisel. Odprla sta picerijo in mladina sedaj odkriva, da je mogoče prihajati skupaj tudi drugače, brez alkohola in kajenja. Ali ni to salezijanski mladinski center (SMC)? Seveda je. Ni SMC samo ročni nogomet in miza za namizni tenis. Zanimiva je tudi nemška »internetna kapela«, kjer lahko obiskovalci te spletne strani napišejo svojo molitev in prižgejo svečko. Dnevno jo obišeče okrog 400 ljudi.

Salezijanci uporabljate medije, še posebej tisk, da širite Božjo besedo, dosežete mlade in obveščate javnost o svojem delu. Se poskušate mladim približati tudi s pomočjo novih medijev, kot so blogi, YouTube, podcasti ipd.?

Ja, to se mi zdi zelo pomembno in se tudi uporablja, menim pa, da zaenkrat še premalo. Mladi danes ne gledajo več veliko televizije, ampak veliko časa prebijejo na internetu. S tem bomo morali računati tudi salezijanci. Na Poljskem npr. dva salezijanca iz majhne sobice prek modernega SMC – spletne strani – dosežeta tisoče mladih. Prepričan sem, da bi don Bosko, če bi živel danes, v polnosti izkoristil nove medije, tako kot je v svojem času to storil s tiskom. Seveda tisk ostaja še vedno pomemben, predvsem knjige. In prav zato se tudi v tej salezijanski pokrajini veliko dela na tem.

V vaši regiji je skoraj tri tisoč salezijancev s povprečno starostjo 53 let, letos pa je samo 61 novincev. Je razlog za te številke samo majhna rodnost ali so še kakšni drugi razlogi?

Ne bi rekel, da je novincev samo 61. Jih je 61! Majhno število mla-

dih, ki se odločijo za duhovniški poklic, je problem zlasti v zahodni Evropi. V drugih deželah, v Aziji, Afriki, Južni Ameriki, je duhovnih poklicev več. Vzroki za to so različni in bi o njih lahko dolgo govoril, gotovo je eden od njih tudi nizka rodnost. Zahodna Evropa je bogata in samo tu se Boga postavlja kot »problem«. Za afriškega in azijskega človeka, na primer, Bog ni »problem«. In kjer se Bog postavlja kot problem, je takšno tudi odločanje za duhovne poklice.

Nam lahko poveste še kakšno anekdoto s katerega od vaših mnogih obiskov?

V neki vasi v Ukrajini – ki jo je pred leti dosegel radioaktivni val iz Černobila in še posebno sedaj občuti strahotne posledice – deluje sobrat s Poljske. Prišel sem ga obiskat v to vas, skoraj na koncu sveta; bil sem zelo utrujen, želel sem si le še počitka. A on je v cerkvi zbral kakih sto otrok, starih od 8 do 15 let in me prosil, če bi jim lahko kaj povedal. V cerkvi je bilo zelo mrzlo, -5 °C. Ko sem tako stal pred njimi, nisem vedel, kaj naj jim rečem. Jaz, ki prihajam z bogatega zahoda, med njih, revne, pa nimam ničesar, kar bi jim lahko dal. Niti bonbonov nisem imel pri roki. Vprašal sem jih: „Poznate sv. Janeza Boska?“ Tri četrt ure so mi neprekinjeno pripovedovali o Janezu Bosku, Mariji Dominiki Mazzarello, Dominiku Saviju, o Valdoccu in Torinu, s takim navdušenjem in tako živo, kot da bi že bili kdaj tam. Ni me več zeblo. To je bilo najlepše darilo, kar sem jih kdajkoli dobil. Tisti sobrat, ki je pri svojih 72 letih prišel mednje, jih je tako navdušil. Če bi vsak salezijanec po svetu, pa tudi vsak vernik, s takšnim navdušenjem govoril o Bogu – kako drugačen bi bil naš svet!

Pogovarjal se je Klemen Ban

BESEDILO: dr. PASCUAL CHÁVEZ V.
ILUSTRACIJA: UMBERTO GAMBA

**»Resnično, resnično, povem vam: Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane sámo; če pa umre, obrodi obilo sadu.«
(Jn 12,24)**

življenje je absolutno najdragocenejši dar, zato ga človek instinktivno hoče ohraniti z vsemi sredstvi. Vendar pa življenje nima tolikšnega pomena, dokler ni odkrit njegov smisel in dokler ni odgovora na bivanjska vprašanja: kdo smo, od kod prihajamo, kam gremo, kaj je življenje, kaj smrt, kdo je Bog in kdo človek. Lahko bi rekli, da vsa človeška zgodovina ni drugo kot napor premagovati vse, kar pomeni grožnjo življenju: ranljivost zaradi divjih sil narave, bolezni, revščina, izkoriščanje, nasilje, izrivanje na rob družbe, zlasti pa smrt. Biti moramo ponosni in hvaležni za uspehe, ki jih je človeštvo doseglo na znanstvenem in tehnološkem področju, pa tudi za stopnjo védenja, ki prispeva k bolj človeka vrednemu življenju ljudi na zemlji. Vse to daje razumeti, kako se ljudje bolj kot kdaj koli zavedajo

zgodba o semenu

vrednosti in dostojanstva življenja, čeprav je, na žalost, k temu potrebno takoj dodati, da danes v svetu vlada prava kultura smrti, ki se na najbolj dramatičen in surov način kaže v vojni, nepravilnosti, nasilju in propadanju narave.

nenehen izziv

Velik napredek se kaže v znanstvenih raziskavah, usmerjenih na premagovanje bolezni in na podaljševanje človeškega življenja, kar hkrati omogoča večjo kvaliteto življenja in blagostanje. Vendar tako danes kot včeraj ostaja nepremagan izziv smrt. Zdi se, da je zaradi nje vsako prizadevanje zaman, najsi bo na materialni, moralni ali duhovni ravni, kajti na koncu se mora vse podvreči njeni moči. Prav zato se zdi še bolj protislovna Jezusova ponudba, ko je množico izzval z besedami: »Če hoče kdo hoditi za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj. Kdor namreč hoče rešiti svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa izgubi svoje življenje zaradi mene in zaradi evangelija, ga bo rešil. Kaj namreč koristi človeku, če si

ves svet pridobi, svoje življenje pa zapravi? Kaj bi človek lahko dal v zameno za svoje življenje?« (Mr 8,34–37).

V resnici je celoten evangelij protislovje, korenito prevračanje reda vrednot sveta. Sveta, ki ne pozna odgovorov na skrivnost človeške osebe in se zato slepi s srečo, ki je bolj beg od problema kot pa iskanje, usmerjeno v odkrivanje smisla življenja in v iskanje ključa, ki odpira vrata smrti. Jezus ne skriva, da je njegovo sporočilo zahtevno, da terja spreobrnjenje srca in misli; zahteva nov način mišljenja in delovanja.

od smrti k življenju

Prav zato, ker je najtežji problem, ki ga je potrebno rešiti, smrt ter strah, ki jo spremlja, nas to vprašanje vklepa in nas obvladuje do mere, da ostajamo prepuščeni na milost in nemilost vsakovrstnim oblikam človeške sužnosti. Jezus nas uči, da je življenje zastonski Božji dar; ničesar nismo prispevali k temu, da bi si ga zaslužili, zato nas uči, da je najboljši način, kako živeti življenje, ta, da

ga podarimo. To je pravi smisel življenja in najustreznejši prehod od smrti k življenju. Jezus izhaja iz narave, opazuje in vabi k opazovanju dejstva, da »če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane samo; če pa umre, obrodi obilo sadu« (Jn 12,24). Prek podobe iz narave nas Bog sam uči, da se seme, ki ne umre, ne obnavlja. Prav tako je s človeškim življenjem: če ni podarjeno, umre. Tu ne gre za navadno priliko. Jezus je prvi dal svojim prijateljem najboljše, kar jim je mogel ponuditi: svoje lastno življenje. Ni se ločil od njega zato, ker bi bilo malo vredno. Prav nasprotno, mnogo je vredno, in ker ga ima v polnosti, ga lahko velikodušno daje, da bi vsi »imeli življenje in ga imeli v obilju« (Jn 10,10). Morda je podoba dobrega pastirja, ki daje življenje za svoje ovce, najbolj osebna in na najbolj zgovoren način prikazuje pot velike noči, ki jo je Jezus sam prehodil in ki jo predlaga tudi svojim: dati življenje, da bi ga potem spet dobili nazaj. Prav to pomeni premagati strah smrti in živeti premagovanje smrti že sedaj – z edino silo, ki jo more premagati, to je z ljubeznijo. ▮

**Brez madeža izvirnega greha spočeta,
prosi za nas, ki po tem grehu ranjeni
hrepenimo po lepoti, dobroti,
ljubezni, usmiljenju in odpuščanju!
Devica, odprta Božjemu Duhu,
prosi za nas, ki zapiramo svoja srca pred Bogom,
misleč, da nam krati svobodo, srečo in mir.
Devica, ki si s pripravljenostjo sprejela nezaslišano novico
in s svojim razumom in srcem objela Božji načrt,
prosi za nas, ki se tolikokrat upiramo in bojujemo,
ko se Božji načrt ne ujema z našim.
Marija, ki si napredovala na poti vere,
v pričakovanju, da se izpolni Božja obljuba,
prosi za nas, da bi v trenutkih trpljenja
in preizkušenj znali zaupati Bogu.
Marija, ki je v tebi Božja Beseda postala meso,
prosi za nas, ki se o božiču raznežimo ob pogledu na Dete,
a ostajamo trdi in brezbržni za brate in sestre,
prosi za nas, da bi Dete, Gospoda in Odrešenika srečali v njih.**

s. Marija Žibert

Dragi molivci za duhovne poklice! Vstopili smo v leto družine. V prejšnji številki SV sem pod naslovom *Ljudje potrebujemo družino* zapisal nekaj misli o pomenu in vlogi družine v družbi in Cerkvi. Danes navajam nekaj zapisov cerkvenega učiteljstva o vlogi družine pri vzgoji za duhovne poklice.

V apostolskem pismu o družini je pokojni papež J.P.II. zapisal: »Poklic prihaja od Boga in se razodeva v krajevni Cerkvi, ki se potem razčlenjuje v številne druge skupnosti in skupine. Na prvem mestu je tu krščanska družina, domača Cerkev, postavljena za graditev božjega kraljestva v zgodovini s tem, da posreduje življenje in je udeležena pri poslanstvu Cerkve«.

Ob 21. svetovnem molitvenem dnevu za duhovne poklice (1984) je papež takole nagovoril starše: »Krščanske družine bi rad spomnil na nenadomestljivo vrednost njihovega dela in prizadevanja. Predragi starši, sodelovali ste s Stvarnikom ob dajanju življenja novim ljudem, sodelujte z Njim tudi pri odkrivanju in uresničitvi tistega poslanstva, ki ga je Kristus zaupal slehernemu izmed njih. Poklic je velik dar ne samo za tistega, ki ga prejme, temveč tudi za starše!« Ta papeževa misel je zelo podobna tisti, ki jo je pred več kot 100 leti pred njim pogosto ponavljal veliki vzgojitelj mladine sveti Janez Bosko, ko je zatrjeval, da je največji dar, ki ga Bog lahko podari staršem, sin duhovnik – redovnik, hčerka redovnica.

V dokumentu 2. mednarodnega kongresa za duhovne poklice bere-

Zgledna krščanska družina je najprimernejše okolje za vzgojo duhovnih poklicev

mo: »Družina je kot skupnost vere, življenja in ljubezni naravno mesto za človeško, krščansko in poklicno rast otrok ... Trdna človeška vzgoja pripravlja v otrocih najboljšo zemljo za krščansko vzgojo. Koncil pozna posebno vzgojno nalogo družine glede poklicanosti za duhovne poklice – vzgajanje otrok naj bo takšno, da bodo sposobni s polnim čutom odgovornosti iti za svojim poklicem, tudi duhovnim.

Vzgojna učinkovitost družine je odvisna od tega, če je verna in oznanjevalna skupnost, skupnost v pogovoru z Bogom ter v službi Cerkve in človeka. Z otroki se tudi starši udeležujejo bogoslužja, posebno svete maše. Z otroki molijo. Poskrbijo za dobro katehezo (verouk). Skupaj z otroki delujejo v apostolskih nalogah občestva. To skupno delovanje povezuje otroke s starši in preprečuje, da bi se otroci odtujili družini in župniji. V tem bogastvu krščanskega življenja in apostolskega prizadevanja, v hoji za Kristusom, rastejo skupaj starši in otroci. V tem evangeljskem ozračju naj-

dejo darovi Svetega Duha dobro zemljo za sprejem in obroditev sadov« (cd 18,39).

Družina, o kateri je tu govor, je prikazana kot idealna, kar danes ni pogosto. Na to resničnost opozarja tudi papež Benedikt XVI. v svoji Posinodalni apostolski spodbudi z naslovom Evharistija zakrament ljubezni, v točki, ko govori o poklicni pastoralni. »Pastoralna duhovnih poklicev je dejansko naloga vsega krščanskega občestva na vseh področjih delovanja. V to, tako razvejano pastoralno delo, je vključeno tudi prizadevanje za oblikovanje družin, ki so pogosto brezbrizne, če ne celo nasprotno možnosti duhovnega poklica. Družine naj se velikodušno odprejo življenju kot daru ter vzgajajo otroke v pripravljenosti za izpolnitev Božje volje. Na kratko – treba je imeti pogum predstaviti predvsem mladim radikalnost hoje za Kristusom in prikazati njeno privlačnost« (25).

Dragi prijatelji, vztrajajmo v molitvi, da bi bilo tudi danes čimveč zdravih krščanskih družin

NOVEMBER

Molimo za svetost v naših družinah, le-ta bo pomagala mladim pri odločitvi za duhovni poklic.

DECEMBER

V pripravi na božično praznovanje molimo za milost, da bi bili današnji starši po zgledu Jožefa in Marije odprti za Božji načrt z njihovimi otroki.

JANUAR

Molimo za doraščajočo mladino, da bi po zgledu dvanajstletnega Jezusa prišli do spoznanja, »da morajo biti v tem, kar je nebeskega Očeta«.

MOLITVENI NAMENI

odprtih za življenje in za duhovne poklice. V to molitveno poslanstvo povabimo še druge.

IVAN TURK, voditelj SMZ

PS. Naj na koncu omenim, da sem pred kratkim menjal naslov stalnega bivališča in dela. Moj novi naslov je: Ivan Turk, Trstenik 23, 4204 Golnik (tel. 04/277-97-15 ali 031/358-018).

Foto: G. Valič

BESEDILO: MARKO KOŠNIK

Don Bosko, Torino, Valdoco, Marija Mazzarello, Mornese, Dominik Savio itd.

Le kdo še ni slišal zanje? Mnogim so ti svetniki in kraji domači, mnogi so že bili tam. Prek salezijancev in sester salezijank (hčera Marije Pomočnice) prenekateri otroci, mladi in odrasli spoznavajo salezijansko duhovnost in najdejo navdih za svoje življenje pri don Bosku in pri M. Mazzarello.

Velik razmah oratorija na slovenskih tleh nam govori, da je don Bosko še danes živ tu med nami s svojo karizmo. Mnogi se kot on trudijo, da bi naredili nekaj dobrega za mlade, da bi jih privedli do Jezusa, jim pomagali do poštenega, srečnega življenja.

Poleti 2004 smo bili nekateri na Confrontu v krajih salezijanskih začetkov. Enotedensko srečanje

mladih iz vse Evrope in bližnjega vzhoda je v njih prebudilo veselje, da pripadajo salezijanski družini. S presenečenjem so mnogi ugovarjali: »A, tudi ti si animator? Pri sestrah ... v Želimljem ... na Uskovnici ... v mladinskem centru ... Kako da nismo vedeli drug za drugega?« Po tem srečanju so mladi in prav tako salezijanci in salezijanke začutili, kako pomembno je, da se poznamo, da smo povezani, da skupaj delamo za dobro mladih.

Tako smo pripravili Zbor salezijanskega mladinskega gibanja. Srečali smo se predstavniki različnih skupin in ustanov ter se začeli spoznavati in povezovati. Jeseni v letu 2006 je sledil še en Zbor SMG, letos spomladi pa Don Bosko fest.

V tem času so se naši predstavniki udeležili evropskega Zbora SMG. Veselimo se že Confronta 2009, na katerem bo sodelovalo 15 mladih iz Slovenije z upanjem, da bo to okrepilo našo identiteto ter prineslo svežino in nov zagon tudi k nam.

Vsa ta leta smo se velikokrat srečevali z vprašanjem identitete salezijanskega mladinskega gibanja. To vprašanje se še vedno pojavlja na različnih nivojih. Kljub vsem negotovostim vemo, da smo skupnost Jezusovih učencev in da nas družijo ista karizma, ki se kaže v najrazličnejših odtenkih našega delovanja. Zato je tudi nujno, da se kot velika družina srečamo, okrepimo pripadnost in medsebojne vezi ter poživimo duhovnost.

Prav to želimo doseči z letošnjim Zborom SMG, ki bo od 16. do 17. novembra na Bledu. Na-

slov »Kristusovi pričevalci v don Boskovem duhu« bo pomagal, da bi se v prihodnje še bolj približali Kristusu in v slogu sv. Janeza Boska to dali naprej svojim vrstnikom.

Zbor SMG skupaj s predstavniki posameznih skupin pripravlja koordinacijska ekipa. Na zboru lahko sodelujejo 4 predstavniki aktivnih skupin, organizacij in ustanov, ki delujejo v okviru salezijanske družine.

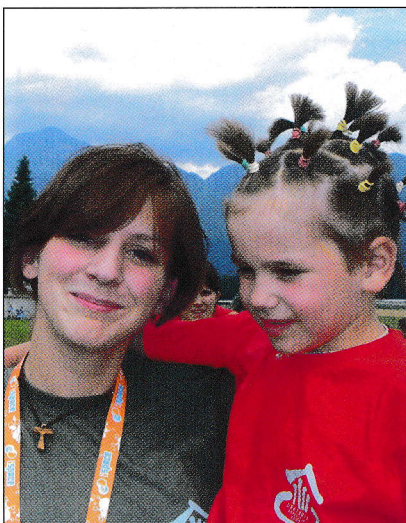

Foto: arhiv Projekta Oratorij

Foto: arhiv Projekta Oratorij

BOSKOVEM DUHU

Foto: P. Belak

Program Zbora SMG 2007 Bled, 16. – 17. november

- PET 17.00 zbiranje
18.00 uvodni del
19.00 večerja,
20.30 medsebojno
spoznavanje
in odkrivanje don
Boskove karizme
22.00 molitev,
23.00 počitek
- SOB 07.00 vstajanje
07.30 molitev
08.00 zajtrk
08.45 pričevanja in
izmenjava izkušenj
11.00 oblikovanje idej o
skupnih dejavnostih
12.30 kosilo
14.00 izbor najboljših
povezovalnih
dejavnosti
16.15 informacije
17.00 sveta maša
18.00 večerja

Info: smp@salve.si

KRAKOV (PL) EVROPSKI ZBOR SMG

V Krakovu na Poljskem je od 5. do 7. oktobra 2007 potekal tretji zbor salezijanskega mladinskega gibanja. Med 35 predstavniki - mladimi, salezijanci in salezijankami iz 16 držav, sva Slovenijo zastopali Blažka Merkač in s. Marija Imperl.

Glavni namen zbora je bila organizacija velikega evropskega srečanja mladih iz salezijanskih centrov Confronto 2009, ki bo

potekal v don Boskovem rojstnem kraju Colle Don Bosco. Med zborom smo se dogovajali o organizacijskih, logističnih, ekonomskih, ... vidikih, ki jih tako srečanje zahteva.

Mladi iz poljskega salezijanskega mladinskega gibanja so nam omogočili trenutke formacije in duhovne osvežitve. Pobljše smo spoznali življenje in delovanje nekaterih SMG-jev v različnih državah, kar je obogatilo vse navzoče.

s. Marija Imperl

Tretji evropski zbor Salezijanskega mladinskega gibanja, Krakov

Pridi k nam **tvoje kraljestvo**

BESEDILO: s. MATEJA TOMŠIČ, hmp
FOTO: TEAM B

**Oče naš ... »Pridi k nam tvoje Kraljestvo!«
»Ej, o kakšnem kraljestvu govoriš? A ne vidiš, koliko revščine je tukaj? Dobrodošel bi bil kakšen košček kruha, obleka in najnujnejša zdravstvena oskrba ... ti pa sanjariš o kraljestvu. Poglej te angolske otroke in kmalu ti bo jasno, da kraljestva še dolgo ne bodo videli. Zavihajva rokave in pojdiva raje na delo.«**

V Bengueli se prebuja sobotni dan. Sedim v bližini ploščadi, kjer se čez dan zbira na stotine otrok, jaz pa v tem trenutku držim v rokah Sveto pismo in premišlujem o Božjem kraljestvu. V hiši, tik ob misijonu, se zasliši otroški jok, ki me uvede v pogovor z Bogom: »Hm, Gospod, kdo ve, koliko otrok se je v tej noči rodilo v tem revnem mestu? Novo življenje – kakšno bogastvo ... »Ej, Mateja, kaj nisi malo prej govorila o revnem mestu?« »U, saj res ... no ja, kakor vzameš. Benguela je revno in bogato mesto hkrati! Na vsakem koraku začutiš mladosten utrip življenja. Prašne ulice so polne otrok, smeha in gostoljubnih ljudi. Pred vrati misijona vsak dan velika gruča otrok igra nogomet, v centru Laura pa se vsak dan zvrsti na stotine otrok, mladih in družin, ki so željni znanja ali se k sestram zatečejo po pomoč in nasvet. Pogosto se še pred sončnim vzhodom iz vaše kapele zasliši pesem in ples, župnijska cerkev ob sobotah in nedeljah pa nikoli

ne ostane prazna. Vedno se kaj dogaja. In če pomislim na čudovite naravne lepote, ki jih premore Angola, mi srce kar zaigra.

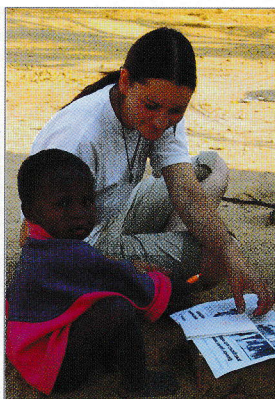
Vse to in še mnogo drugega je res veliko bogastvo. Ne moreš pa mimo trpljenja, materialne revščine, krivic, ki se dogajajo vsak dan. Smrt in bolezni so redne spremljevalke mnogih družin. Kdo bi pozabil dan, ko je na tisoče najrevnejših prebivalcev Benguele ostalo brez lastnega doma, saj jim je voda odnesla vse, kar so imeli. O moj Bog, kako je težko razumeti vse to.« »Ja, res težko,« se oglasi Bog, »vendar ste ljudje pogosto slepi za mnogo čudovitih reči, ki jih ustvarjam iz dneva v dan. Si pomislila na to, kako velikodušno so sestre odprle misijon za družine, ki so ostale brez doma in kako ustvarjalne so bile pri nudenju pomoči? Le pomisli na svoj včerajšnji klepet s s. Lorrello.« »Saj res! Koliko reči mi je razkrila o tej afriški državi. Ko mi je želela opisati podobo Angole

Veselite in smeh

Oratorijske delavnice so vedno polne Ni treba velikih besed ...

... dejanja govorijo sama

med dolgoletno vojno, je iz kapele prinesla brevir, poiskala Jer 14, 18–19 in začela brati:

*Če grem na polje,
glej z mečem prebodene;
če pridem v mesto,
glej od lakote oslabele.*

*Tudi prerok in duhovnik tavata
po deželi in ne razumeta.
Ljudstvo prosi usmiljenja.
Upali smo na mir,
pa ni nič dobrega;
na čas ozdravljenja,
pa glej, strah.*

V trenutku tišine, ki je sledil, sem se zamislila. Kolikokrat sem v brevirju brala te besede, pa se me še nikoli niso tako globoko dotaknile. Pravo težo in vsebino so zame dobile šele v tistem trenutku. Sestra pa je takoj za tem nadaljevala svoje razmišljanje. Z nasmehom na ustih je zatrčila, da ti, o Bog, nikoli ne pozabiš na ubogega človeka. »Ja, ima prav. Poglej, jaz med te ljudi pošiljam sestre, prostovoljce in pomoč, ki jo naklonijo dobri ljudje za

to moje ubogo, a nadvse ljubljeno mesto. Pomisli, prav tu, med temi ljudmi, vsak dan gradim svoje kraljestvo. Si bila v soboto v centru Laura? Si videla množico otrok in mladih, ki so se zbrali za verouk? Koliko veselja, pesmi in želje, da me spoznajo! Več let se pripravljajo, da bodo pristopili h krstu, prvemu obhajilu ali birmi. Ponosni so, da so lahko kristjani. In mladi katehisti – kakšno bogastvo! Njihovo prošnjo »Pridi k nam tvoje kraljestvo!«, ki jo goreče izrekajo v molitvi, jemljem resno. V osrčju Afrike gradim svoje kraljestvo ... in ti ljudje, otroci, mladi, misijonarke in tudi vi, prostovoljci, ste protagonisti v njem. Ponosen sem na vas.«

Svoje premišljevanje in pogovor z Gospodom Bogom sklenem z besedami molitve: »Gospod, pridi k nam tvoje kraljestvo.« Notranje okrepljena se v tišini pridružim skupnosti benguelskih sester, Karmen, Špeli in Marku, ki se odpravljajo k jutranji sveti

maši. Po zajtrku pa spet vsi hitimo na delo med naše črnčke, ki nas že nestrpnost pričakujejo. Toliko lepega smo doživeli med njimi in začutili resničnost Jezusovih besed: »Blagor vam, ubogi, kajti vaše je Božje kraljestvo« (Lk 6, 20).

Zagotavljam vam, da me je misel na Božje kraljestvo spremljala ves čas našega služenja v Bengueli, pa tudi ko sem se vrnila v Slovenijo, me ni zapustila. V tem mesecu, ki sem ga preživela v Angoli, mi je Gospod Bog razkril, kako pomembno je na svet gledati z Njegovimi očmi ...

Za konec pa dodajam le še tole: naše misijonsko prostovoljstvo se ni končalo v Angoli, pač pa se nadaljuje v našem vsakdanjiku. Svoj pogled že usmerjamo v leto 2009, ko se bomo spet odpravili v Angolo k naši misijonarki s. Zvonki Mikec. Morda imaš tudi ti željo, da se nam pridružiš? Lahko nam pišeš na: vides.slovenija@gmail.com. **I**

Čeprav so poletni meseci že mimo, počitnice so že zdavnaj pozabljene, pa mi kljub vsemu prihaja na misel oratorij. Zame je oratorij doživetje, to so dnevi veselja, igre, petja, ko smo otroci, mladi in starejši eno, ko vsi delamo za enega in eden za vse.

Ideja oratorija je življenjska ideja don Boska. Vse svoje življenje je posvetil delu z mladino, njihovi vzgoji, boju za izboljšanje njihovega telesnega in predvsem duhovnega življenja. Mnoge od njih je spravil z Bogom in jih napolnil na pot svetosti.

Ravno ob otrocih, ki so brez skrbi in živijo svoje otroštvo, spoznavamo mladi delček sebe, ki je že odšel, in ki ga je napolnilo delo, skrbi. V času oratorija je vse pozabljeno. V času oratorija, kljub odgovornosti, ki jo kot animator imaš, del tebe postane zopet otrok in na plan pridejo tiste želje, ki jih imajo otroci. Odrasli vse preveč kompliciramo in če ne veste odgovora na vprašanje, ga postavite otrokom na oratori-

ju. Kot bi mignil, vam bodo odgovorili na vprašanje, ki je sicer preprosto, a konkretno.

Letošnja tema oratorija: *Preklopi sanje na dejanje*, je bila ena izmed tem, ki je otrokom prinesla veliko, tako iz stališča spoznavanja zgodovine kot tudi pri povezovanju z Bogom. Nemalo kje so gradili kolišča in se postavili v preteklost ter skušali živeti kot naši predniki. To je bilo našim otrokom še kako zanimivo, hkrati pa tudi poučno. Posebno zanimivi so bili letošnji simboli po posameznih dnevih oratorija. Otrokom so bili zanimivi in razgovorili so se pri posameznih

temah, imeli takšna ali drugačna mnenja in poglede.

Takole o oratoriju razmišlja Nataša Urh, katehistinja in voditeljica oratorija v župniji Cerklje: »Moji občutki pri vodenju oratorija so nepozabni. Sicer napetost, če bo vse šlo tako, kot je treba. Pa strah pred tem, če ti kak animator zadnje sekundo zataji. Vendar, ko stvari stečejo, ko vidiš, da animatorji vedno pridejo zraven, ko je treba. Potem, »ni da ni«. In ko vidiš smeh otrok, je vse poplačano. Skratka, nepozabno doživetje. Pri otrocih je čutiti ves čas oratorija veselje, smeh, oratorij je enkratna priložnost za druž-

Preklopi sanje na dejanje

nje s prijatelji, spoznavanje novih prijateljev, zanimive delavnice in druženje na izletu, to je to, kar jim najbolj ostane v spominu. Pa dobri animatorji, malica ter vodne igre.«

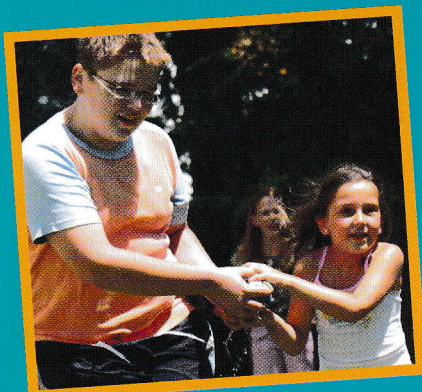
Dejan Pavlin, bogoslovec in voditelj oratorija v župniji Šentjernej, pa takole opisuje svoje občutke: »Zame je oratorij eno izmed izjemno zanimivih doživetij v času počitnic. Kot voditelj oratorija še posebno lahko sebi čutiš odgovornost, pripravljenost, igrivost. Prav gotovo je to ena izmed težkih nalog, ki jo sprejmeš v župniji, pa vendar se z dobro voljo tudi oratorij lahko izpelje brez večjih težav. Da je oratorij dobro in kakovostno izpeljan, je potrebna tudi zagnanost in resnost animatorjev. Ni le voditelj odgovoren, da je oratorij v redu. Teden, ki ga preživiš v družbi animatorjev, otrok, je nekaj, kar človeka kot takega zelo osreči in mu daje novih moči. Tudi otrokom to pomeni veliko,

saj pri verouku že kmalu po novem letu začno vpraševati, kdaj bo oratorij in kdaj se lahko prijavi. Otrokom veliko pomeni, da svoje počitniške dni preživijo v pozitivno naravnanim ozračju in da si lahko pridobijo nova prijateljstva, znanja, izkušnje ... Pomeni jim več, kar si lahko razlagamo pod besedo oratorij. Mi, voditelji in animatorji, naredimo največ, kar lahko, da imajo otroci lahko takšno dobronamerno mnenje o tednu veselja, ustvarjanja, razigranosti, tekmovalnosti ...«

Četudi je kaj šlo narobe, je vsak konec oratorija za animatorja enkratno doživetje. Otroci pa že vprašujejo, kdaj bo spet oratorij. To nam lahko da vedeti, kako je otrokom všeč, kako se veselijo te

počitniške dejavnosti. Za mnoge starše je oratorij nekaj novega, za druge pa prebuditev spominov na čas, ko so bili še sami animatorji. Vsi skupaj smo takrat povezani in skušamo otrokom kar najbolje zapolniti prosti čas in jih ob tem tudi duhovno obogatiti.

*Mojca Polc,
voditeljica oratorija v župniji Čemšenik,
foto: arhiv Projekta Oratorij*

TONE CIGLAR

Jožko Kramar, misijonski velikan

Misijonski križ je nosil 72 let; danes skoraj nepredstavljivo. Kakor je za Jezusa bila Kalvarija tudi kraj vstajenja, tako je Jožko Kramar s križa teme in zapuščenosti odhitel v nebesa med molitvijo skrivnosti rožnega venca, »ki je v nebesa šel«. Vsa inšpektorialna skupnost salezijancev je opravljala devetdnevnicu po priprošnji misijonarja Andreja Majcna, da bi se misijonar Jožko iz bolnišnice vrnil med sobrate in med njimi dočakal konec zemeljskega popotovanja. In zgodilo se je prav to: zadnji dan devetdnevnic se je vrnil med sobrate na Trsteniku, med njimi tudi 6. septembra 2007 dočakal čas, ki mu ga je določil Bog.

Ko ga je spomin skoraj pred letom dni povsem zapustil, smo lahko občudovali, kako je v njem ostalo nekaj, kar je bilo najbolj njegovo: molitev. Vse molitve je gladko molil in z neverjetno pobožnostjo prejemal zakrament Božjega odpuščanja ter sveto obhajilo. Tudi rodna Šmarca (pri Kamniku) je kljubovala izbriso iz spomina. Prav tako se je zadnje misijonsko področje z njegovimi Papuanci vedno znova vračalo v njegovo razdejavno misel; želel je nazaj k tistim, ki jih je moral zapustiti ...

V misijone je odšel daljnega leta 1935, še ne star sedemnajst let, takoj po noviciatu na Radni, potem ko je 15. avgusta na Rakovniku skupaj z Andrejem Majcnom prejel misijonski križ. V domovino se je vrnil leta 2002, potem ko je misijonaril v štirih deželah Daljnega vzhoda: Indiji (1935–1940), Burmi (1940–1966), Filipinih (1968–1980) in Papui Novi Gvineji (1980–2002). Pet postaj, ki se na videz zdijo različne, kot so različne dežele, v katerih je deloval, imajo nekaj skupnega: njegovo neomajno zvestobo misijonske-

S poglavarjem – na Papui

mu poklicu in vztrajnost, ne glede na osebne žrtve, kar je tudi sam izpovedal v prvi od svojih štirih knjig: Ljubezen ne pozna ovir.

V Indiji je začel z vsakdanjimi opravili v skupnosti, se učil jezikov in končno tudi končal mizarstvo šolo. Mizarstvo je bilo v Burmi, pa tudi povsod pozneje, dejavnost, ki ga je največ zaposlovala, saj je povsod, kjer je bil, vodil mizarke delavnice in mlade uvajal v to obrt. V Burmi je postal po sili razmer tudi graditelj, lahko bi rekli tudi arhitekt, saj je gradil velikanska poslopja po svojih načrtih. Ta izkušnja mu je zelo prav prišla pri gradnji naselij za najrevnejše na Filipinih in pri ustanovitvi treh velikih srednješolskih centrov v Papui Novi Gvineji.

Hujše gorje, kot so bile grozote vojne (Japonci) v Burmi, mu je prizadel izgon po 26 letih, ko se je delo za mlade in z mladimi

bujno razcvetelo. Kot bolečino je doživljal tudi dveletni premor v domovini, ko je čakal na novo poslanstvo v misijonih.

Na Filipinih se je ob svoji stroki izkazal predvsem kot neumoren ljubitelj najbolj revnih na smetišču Manile, kjer je po odpadkih brskalo več kot pol milijona ljudi in iskalo kaj za preživetje. Za najbolj revne družine je gradil lične hiše, ki jih je zraslo za celo naselje.

Nobenih svojih želja in potreb ni imel, gnala ga je samo želja, da bi pomagal tam, kjer je bilo najbolj potrebno. Zato se je takoj, ko so predstojniki iskali prostovoljce, ki bi bili pripravljene začeti težavno delo med Papuanci, javil in nemudoma s prvo skupino salezijancev odpotoval k ljudem, ki so se v dobršnem delu otoka komaj

poslavljali od kamene dobe. Prizadevno je nadaljeval pionirsko delo mizarja in graditelja.

Tu pa je njegovo misijonstvo doživelo novo kvaliteto in nov vrh. Nikdar se sicer ni izgubil v gradnji in pri delu v delavnicah, pač pa je bila njegova prva skrb pomoč ubogim ljudem in predvsem oznanjevanje evangelija. Bil je izvrsten katehet, ki mu je poučevanje katekizma pomenilo največjo radost in zadoščenje. Iz tega evangelijskega poleta je ljudstvu Kearu zapisal prve besede in jim natisnil prvo knjigo (do sedaj tudi edino) v njihovem jeziku; sestavil jim je tudi majhen slovar in slovnico. In ta knjiga je bil katekizem. Evangelijsko sporočilo je treba ljudem oznanjati v materinem jeziku. Za to preprosto ljudstvo v kolibah je proti koncu dvajsetega stoletja postal njihov Primož Trubar. Vsi, ki znajo brati, in tudi tisti, ki tega še ne znajo, imajo v najodličnejšem kotu kolibe Kramarjev katekizem.

Zgodilo se je, da se je moral vrniti v domovino. Najbolj ga je bolelo, da mu moči pešajo in da ne more več garati tako, kot je do sedaj. Njegove misli, predvsem pa srce, je ostalo v misijonih, zla-

sti med kuštravo čredo na Papui. Dokler je mogel, je navduševal za misijone, sicer pa kot najskromnejši član v skupnosti na Rakovniku skrbel za urejenost okrog hiše, največ pri lurški kapelici.

Misijonar Jožko Kramar je bil oznanjevalec tudi v domovini. Ob redkih obiskih v domovini to ni bil oddih, pač pa izjemno zavzeto misijonsko oznanilo, zlasti mladim, da bi jih navdušil za misijonstvo in za dosledno krščansko življenje. Tako je samo med enim bivanjem v domovini imel 135 misijonskih nastopov. Hkrati je tudi pisal o svojem delu in izdal naslednje knjige: Ljubezen ne pozna ovir (1989), Med svojim ljudstvom Kearu (1993), Ob vznožju bruhaajočih vulkanov (1995), Tultul med bojevniki Simbu (2003). Knjigo Ljubezen ne pozna ovir je sklenil z mislijo: »Prijatelj, brat, ki si imel potrpljenje, da si te vrste prebral. Zberi se sam v sebi in pomisli pred Bogom: Ali sem storil vse, kar bi lahko storil, da tem ljudem, mojim bratom, zasveti luč Kristusove ljubezni? Ne odlašaj do tedaj, ko bo prepozno zate in za tvoje brate. Ne bodi krut kot Kaj: Kaj me brigajo, saj so sami krivi! Bog je ljubezen! Ljubezen ne pozna ovir. Daj mi duše, drugo vzemi!«

Gotovo je misijonar Jožko Kramar misijonski velikan, misijonar, ki bi ga lahko imenovali kar Véliki, salezijanec laik, kakršnih nismo imeli veliko ne v salezijanski družbi ne v Cerkvi na Slovenskem. Zasluži, da ga postavimo v središče svojih spominov in zavesti. Naj bo zahvaljena milost, ki nam ga je podarila. Goreče se mu priporočajmo in prosimo, naj posreduje za nove poklice sobratov pomočnikov in za velikodušne misijonarje v naših časih.

KEREČEV SKLAD

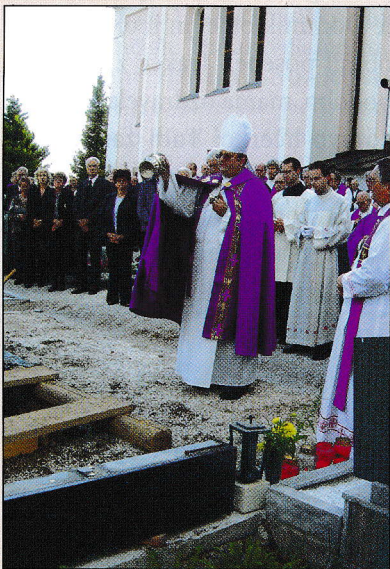
Za salezijanske misijon(ar)je in za stroške v pripravi postopka za beatifikacijo misijonarja Andreja MAJCNA ste od 24. avgusta do 24. oktobra 2007 darovali:

Belaj F., Blatnik M., Boršič L., Dolinšek A., Ferjančič F., Firbas J., Fučka A., Grebenc M., Jamnik M., Japelj M., Jevnišek Z., Kadunc M., Kotar D., Krautberger A., Malalan N., Marinič J., Matkovič J., Maver M., Menart A., Metelko A., Mivšek I., Mrzel S., Paller A., Papež M., Pečkaj K. M., Petkovšek J., Prijatelj F., Rus I., Strniša A., Šenk M., Šimnovec T., Šircelj F., Žagar Č., Železnik C., Žitnik R.M. in nekateri neimenovani dobrotniki.

Darujete lahko za posamezne misijonarje ali splošno za misijone, in sicer oddate dar osebno na Rakovniku, po poštni nakaznici oziroma na transakcijski račun Salezijanskega vestnika (gl. str. 3) s pripisom "MIS".

Vsem iskren »Bog plačaj!«

ZA SALEZIJANSKE MISIJONARJE

Pogreb na Trsteniku, 10. 9. 2007

Foto: B. Svetko

Prosim Marijo, da mi pomaga

Pestrost dogodkov na Rakovnik pritegne vedno nove obraze: otroke in starejše, odrasle in mlade. Vedno znova je za vsakega kaj. Prihajajo od blizu in daleč. Da bi molili pred Marijo, da bi si nabrali novih moči pri maši in odkrivali pot k Bogu, da bi se srečali in poveselili, da bi se pripravili na svoje poslanstvo ...

Misijonski Rakovnik

V zadnjem času je Rakovnik zelo misijonsko nagovarjal. Zadnjo nedeljo v septembru je bilo prisrčno slavlje ob obletnici rojstva in smrti našega velikega misijonarja Andreja Majcna, za katerega pripravljamo postopek za beatifikacijo. Že dan prej pa smo "poromali" na njegov grob na ljubljanskih Žalah in tam molili. Za misijonsko nedeljo je bila pri nas na Rakovniku v organizaciji misijonskega središča Slovenije že tretjič zapored t. i. Misijonska vas.

Romarski nabiralnik

Čeprav je neopazen – tam, pri kapelici lurške Božje Matere na Rakovniku – pa se v njem vedno znova najdejo nove in nove prošnje, molitve, zahvale. V nabiralniku najdemo molitve vseh generacij: starejših in otrok, staršev in mladih. Po vsebini pa te molitve posegajo na vsa področja življenja: mnogi

prosijo za dušno in telesno zdravje, za spreobrnjenje, za ljubezen, za razumevanje in spravo v družini, za pravo pot v življenje, za dar vere; spet drugi za to, da bi našli življenjskega partnerja, pa za srečo in ljubezen v zakonu, za srečo pri porodu, za srečno operacijo, za bolnega otroka, za sina odvisnika, pa tudi za preskušane duhovnike. Prosijo tudi za povsem konkretne vsakdanje stvari ...

Starši v svojih zapisih razodevajo vso svojo ljubezen in skrb za svoje otroke: »Marija, izprosi milost pri Bogu za mojo hčerko, ki ne najde smisla življenja. Pomagaj ji najti pravo pot, pošlji ji prave ljudi na njeno življenjsko pot!« ...

Oblačilce (škapulir) sv. Dominika Savia

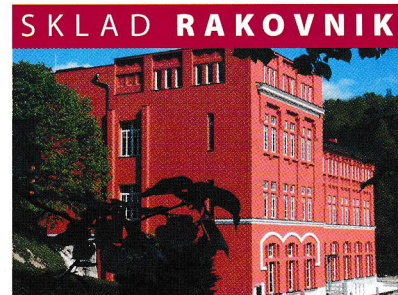
V začetku leta ste lahko v Vestniku prebirali o tem, kako je don Boskov gojenec sv. Dominik Savio obiskal svojo bolno mamo v zadnjih dnevih njene nosečnosti in kako je po njegovem obisku, potem ko jo je Dominik objel in ji okrog vratu obesil poseben trakec z Marijino podobo, mama ozdravela in rodila zdravo hčerko. Tudi zaradi tega dogodka se je v svetu močno uveljavila pobožnost k sv. Dominiku Saviu. V tej pobožnosti se k temu

mlademu svetniku zatekajo predvsem mlade žene (zakonci, družine), ki so v pričakovanju otroka, še posebej (za) tiste žene, ki imajo pri svoji nosečnosti težave, ki si želijo otroka, pa ga ni, ki imajo majhne bolne otroke ipd. Razdelili smo že nekaj teh Dominikovih škapulirjev skupaj s knjižico in navodili. Še vedno jih lahko prejmete na naslovu Salezijanskega vestnika.

V letu, ki je pred nami, naj nam tudi takšne oblike pobožnosti pomagajo, da bi bolj cenili vrednote, kot so: življenje, družina, otroci ...

Janez Potočnik

ravnatelj Salezijanskega zavoda Rakovnik

Za obnovo Rakovnika ste od 24. avgusta do 24. oktobra 2007 darovali:

Adanič P., Božič M., Brozovičevi, Bulčevi, Ferjančič F., Glavič M., Gradodolnik I., Igljč A., Jenko M., Jurca M., Koloini K.R., Krajnc J., Krek M., Kuhar M., Legiša O., Lubej A., Lukan M., Marinko M., Matko S., Matkovič J., Mavričevi, Mazi J., Mihelič N., Moškon M., Omladič A., Pečlin A., Peternel F., Podržaj F., Poje M., Potočnik M., Potočnikovi, Prosen Š., Pušnik F., Radi S., Remšak J., Saje P., Sever M., Skale M., Šeligo J., Šircelj F., Škrabl P., Ulčar F., Urleb M., Zabel A., Žitnik K., Žitnik R.M., župnija Rakovnik in nekateri neimenovani dobrotniki.

Svoje prispevke lahko izročite osebno ali nakažete na naslov:

Salezijanci, Rakovniška 6
1000 Ljubljana
SI56 2420 0900 4141 717
sklic 00 06

Pri nakazilih na račun navedite oznako 'RAK' ter nas tudi obvestite o namenu nakazila.

NAJ VAM GOSPOD POVRNE

Misijonar Tone Kerin na misijonski vasi na Rakovniku

Foto: M. Lamovšek

priporoča JOŽE ZADRAVEC

Živeti z dobro knjigo!

Utrinki v slogu »Svetlih misli iz zaporniške celice« trpina Thuana iz Saigona: Beri, študiraj, kajti bolj ko je človek učen, bolj vidi svoje meje, samo nevedni ljudje mislijo, da je njihova vednost brezmejnja; Cerkev potrebuje pametne glave, ki bodo ponesle Božjo ljubezen na vse skrajne konce sveta; ali bi se prepustili rokam neizkušenega letalskega pilota ali zdravnika ... verjetno ne. Toda do prav tako strašnih posledic pride, kadar kdo sprejme velike odgovornosti brez potrebne usposobljenosti. Beri in študiraj: da bi se naučil ... da bi prenavljal ... da bi služil ... da bi ljubil.

Dilema

Lucija Rejc, Založništvo JUTRO

Bolj kot v kakšno psihologijo sodobne mladine ali poljudnoznanstvene razprave z drilom veleučeni raznobarni pedagogov se je vredno zalistati v zgodbo, ki jo piše mlada Lucija. O sebi pravi, da »neskončno rada bere pustolovske, detektivske in ljubezenske zgodbe«, zato tudi svoj roman literarno uvršča med kriminalke in detektivke. Ker je še tako zelo mlada – dijakinja Gimnazije Želumlje, rojena v mediteransko nadahnjenih Šebreljah pri Cerknem – ji vsaj dopustimo, da kot otrok svojega časa v svojo romaneskno zgodbo vpleta ne le posamezne angлизme, kolonialna in kapitalna last vseh mladih, temveč tudi obsežnejša besedila v angleščini, ne le popotovanja po naši prestolnici, temveč tudi po takih mestih, kot je denimo Los Angeles, ne le drobne ljubezenske odrgrnine ... ne le značajske drže šestnajstletnikov, temveč tudi njihov in predvsem njen smisel za drobne radosti ob prijateljskih srečanjih. Kriminalko piše dekle, ki je vsestransko radovedna, ustvarjalno nemirna, umetniško navdahnjena, ljubiteljica narave, plavanja v morju, deskanja na snegu, uspešna pa je tudi v šoli ... To in še mnogokaj je Lucija – dekle z dobrim in plemenitim hotenjem in mislijo.

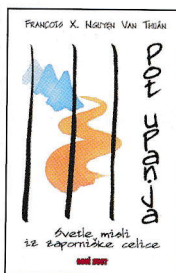
Pot upanja / Svetle misli iz zaporniške celice

Fr. Xavier Nguyen van Thuan, NOVI SVET, prev. M. Weisskirchen

Veličasten mozaik duha, ki ga gradi 1001 kamenček življenjske in verovanjske

izkušnje, temelji na osebnem spoznanju pesnika Charlesa Peguya: »Vera, ki jo imam najraje, se imenuje upanje.« Kardinal Roger Etschegaray je teh tisoč kamenčkov

duha imenoval: »Tisoč kapljic evangelija.« K temu je še dodal: »Toda vedeti moramo, da je bila sleherna izmed teh kristalnih kapljic na začetku najprej krvava kapljica, ki je privrela iz zaporniške osamljenosti. Takšna preobrazba je vsakdanji čudež usmiljene ljubezni, katere nedoumljive globine so v srcu križanega Kristusa.« Na majhnih lističih je zapisoval evangeljske utrinke; vsako jutro jih je izročil dečku iz vasi, ki jih je potem doma prepisal v šolski zvezek ter jih posredoval naprej. Te dragocene bisere piše božji služabnik nadškof in kardinal mons. Thuan v Sajgonu, današnjem Hošimihu, ki so ga komunisti imeli v primežu zaporniških sten kar trinajst let (od teh devet let v samici); v teh dolgih letih zatiranja je nenehno odkrival »obličje« križanega in zapuščenega Jezusa. Na prsih je nosil križec, ki ga je iz lesa in kovine izdelal v zaporu in ga je imel skritega v kosu mila do svoje izpustitve. Njegova življenjsko prepričevalna vera je koreninila v globoko verni katoliški družini v osrednjem Vietnamu; bil je najstarejši od osmih otrok. Materin zglod globeke vere je v njem prebudil odločitev za popolno podaritev Bogu, za duhovništvo.

Torošev simpozij v Rimu

Zbornik predavanj, uredil Edo Škulj, MOHORJEVA družba, Celje

Znanstveni simpoziji o znamenitih osebnostih Cerkev na Slovenskem (in v zamejstvu), ki jih v Rimu prireja Papeški slovenski zavod in Slovenska teološka akademija ter Inštitut za zgodovino Cerkev na Slovenskem v Ljubljani, so se začeli leta 1982. Doslej se jih je vključno s simpozijem o koprskem administratorju dr. M. Torošu (njegov čas in njegova podoba) leta 2006 zvrstilo 24. Prav toliko je izšlo tudi zbornikov, ki jih od vsega začetka ureja dr. Edo Škulj. Zbornik Torošev simpozij obsega 26 predavanj, ki so se zvrstila v šestdnevnem znanstvenem posvetu. Ob uvodni besedi urednika Škulja je tudi pozdravni nagovor koprskega pomožnega škofa dr. Jurija Bizjaka. Naravo znanstvenega druženja je škof Bizjak povzel v besedah: »To je navsezadnje ... naša naloga: spominjati se in razložiti konec nekega življenja, kolikor je le mogoče natančno: iz desetletja v desetletje, iz leta v leto, iz meseca v mesec, iz tedna v teden, morda iz dneva v dan. In odkriti v nekem življenju delovanje iz vere, navzočnost

presežnega. V tem je namreč čar življenja: vera in razum sta kakor dve krili istega trupa, ki orla poneseta v nebesne višave, v privlačnost sinjega neba.«

Nadvse umestna in zgovorna je bila škofova primerjava predavateljev z mladeničem Elihujem v Jobovi knjigi, ki na začetku svojega govora tako opisuje svoj položaj: »Tudi jaz bom razložil svoje mnenje, tudi jaz bom povedal, kar vem. Kajti poln sem besed, duh v moji notranjosti me priganja. Glejte, moja notranjost je kakor mošt brez odprtine, je na tem, da počí, kakor novi mehovi. Govoriti hočem, da se olajšam, razprl bom svoje ustnice in spregovoril.«

Slišim tišino, ki šepeta

Lojze Kozar ml., založba STOPINJE, Murska Sobota

Kozar – pesnik, pisatelj, urednik, publicist, predvsem pa dušni pastir v Odrancih in voditelj dekanije Lendava v murskosoboški škofiji

– se je v svojem najnovejšem besedilu (pripravljeno za tisk) razkril kot človek s srčnim poslušom za krščansko tradicijo, ki se bojuje z ujmami časa in vsemu navkljub hoče živeti, da bi živel tudi rod med Muro in Rabo. Pripovednih enot je toliko, kolikor je župnij soboške škofije. Četudi je pripis Legende o zavetnikih župnijskih cerkva, to resničnost, stvar-

nost, življenjskost zgodbe ne zmanjšuje. V katerokoli pripoved se že zalistamo, slednja nas nagovori prepričljivo in izziva k premislekom, postavlja nas v naš vsakdan, odstira z njega tiste prvine, ki življenju dajejo (ne)smisel. Zavetniki naših cerkva živijo z nami ne kot miselni abstrakti, temveč kot nevidna dobrotna živa bitja, resnič-

nejša od nas samih, ker so prežeta s svetostjo, ki jim ljubezen do človeka daje temelj in smisel. To duhovno resničnost je pisec preoblikoval v sodobno legendo z religioznim čutenjem, mnogo večjo kakor so legende v sodobnem športu, filmu, plesu. Piše jih duhovnik, ki ve, kaj hoče, in ve, kaj je kristjanu v duhovni blagor.

ZALOŽBA SALVE

Marijanski koledar 2008

Koledarski del, marijanski motivi na mašnih plaščih, prošenjski vzkliki

Mašni plašči, ki jih duhovniki uporabljajo predvsem ob Marijinih praznikih, so pisana svetopisemska pripoved o vlogi

Božje Matere v odrešenjskem načrtu Jezusa Kristusa, njeni navzočnosti v slovenski sakralni umetnosti. Za vsak mesec – od prosinca do grudnia leta 2008 – nas nagovarjajo razni verovanjski vzkliki znanih cerkvenih pe-

smi (prim. Marija, Mati ljubljena, češčena bodi ti, rodila si nam Jezusa, zato te vse slavi; Mati Marija, z nami ostani, hudega brani zemeljski rod; O Marija, tvoj naj bom vse dni, ti pa bodi meni Mati milosti; Pozdravljena, Mati, dobrega sveta, ti luč blagodejna sredi noči; O Devica, Pomočnica, vseh slovenskih src Kraljica, k tebi dvigamo roke, sprejmi v svoje nas srce ...), umetniški fotografski posnetki Marjana Smerketa pa dajejo Marijanskemu koledarju več kot polstoletno tradicionalno priljubljenost; širokemu razponu motivov iz raznih krajev Slovenije so pripisani tudi izdelovalci (prim. Stična, Brezje, Šentjernej, Brežice, Rakovnik, Škofja Loka Sv. Duh, Veržej, Maribor Pobrežje

... izdelovalci pa so sestre raznih redovnih skupnosti). Koledarski pregled je skozi vse leto dopolnjen z odlično umetniško in verovanjsko pripovedno govorico.

Ministrantski žepni kviz

Zbral in priredil Marko Suhoveršnik, Odgovori na 7 sklopov vprašanj

Odlično in zabavno, jedrno in sporočilno, »katekizemsko« pregledno in liturgično zanesljivo (preveril teolog mag. Miran Sajovic, UPS Rim) uvajanje v evharistično služenje. Ministrant, ki se bo poglobil v to strnjeno pojasnjevanje bogosluž-

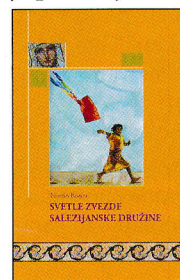
žnih služb, časov, predmetov, drž, praznikov in prostorov, bo povsem upravičeno postal »oltarni akademik«. V uvodni besedi je med drugim zapisano: »Ministrantski žepni kviz je knjižica za vsakega ministranta, ki lahko s prijateljem ali dvema v vsakem trenutku preizkusi znanje o svojem 'poklicu' prek igre. Prav tako pa ta knjižica spodbuja, da lahko postavljamo vedno nova in nova vprašanja, ko enostavno odgovor spremenimo v novo vprašanje, na katero je možnih več odgovorov.«

Svetle zvezde salezijanske družine

Teresio Bosco, prev. prof. Stane Okorn

Knjigi bi lahko dali tudi naslov: Zlati priročnik salezijanske svetosti. Še drugače: Nemisljivi kristalni mozaik sveta. Ta »sveti priročnik« vsebuje namreč strnjene orise življenjske poti ljudi iz salezijanske družine, ki jih je Cerkev sprejela v

katalog svetnikov, blaženih, častitljivih in božjih služabnikov. Italijanski izvirnik je izšel v Rimu leta 1997. Uvodno besedo je don Angelo Viganò takole začel: »Obstajala je 'šola salezijanske piemontske svetosti', ki šteje v enem stoletju 88 svetnikov in blaženih, katere duhovnost je bila: evharistija in sprava, molitev in delo, praktično ravnotežje, delo in zmernost, vedrina in veselost.« V uvodu k poslovenjeni izdaji (obsega 41 svetniških osebnosti) je predstojnik slovenskih salezijancev dr. A. Slavko

Snoj napisal, da izid knjige razveseljivo sovпада z izjemnim dogodkom: v nedeljo 11. novembra bo salezijanski kardinal in vatikanski državni tajnik

Tarzicij Bertone v Chimpay v Argentini za blaženega razglasil devetnajstletnega Zefirina, sina indijskega poglavarja iz argentinske pampe ob reki Arauca. Inšpektor Snój še poudarja, da je vsaka stran te knjige zaznamovana z veseljem in upanjem, pa tudi s potom in trpljenjem ter človeško krvjo. »Vse pa pričujejo o ljubezni, ki se ne brani daritve, celo žrtve, da ustvari nekaj lepega za Boga in za soljudi. Čeprav se zdijo mnogi njihovi upi pokopani, pa glej, kakor ptič feniks oni vstajajo z zemeljskega pogorišča kot pričevalci novih nebes in nove zemlje – prav v ta naš čas, ki nas napravlja navzven tako ošabne in preobjedene, v globini naših src pa tudi tako krhke in ranljive.«

PRIPRAVA ZA TISK | ZALOŽBA | VIDEO | TRGOVINA

Rakovniška 6 | Ljubljana | 01 427 73 10 | info@salve.si | www.salve.si

trgovina je odprta vsak delovni dan 8.00-18.00 | ob sobotah 8.00 - 13.00 ter ob romarskih shodih

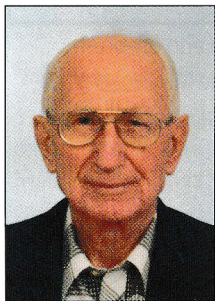
Naročniki Salezijanskega vestnika, člani Mašne zveze in molivci za duhovne poklice

Erjavec Marija, Bratenci
 Firbas Anica, Gorišnica
 Kolenc Ivana, Postojna
 Kramar Jožef, salezijanec, Trstenik
 Orel Antonija, Podplat
 Parovel Angelca, Ljubljana
 Pečovnik Karolina,
 Šmartno na Pohorju
 Potočnik Pavla, Stara Loka
 Potrebueš Francka, Škofja Loka
 Rogelj Tine, Voglje
 Sajovic Marija, Logatec
 Selec Kristina, Bogojina
 Slanič Darina, Vrtovin
 Slemenšek Marija, Ljubččna
 Strle Marija, Rakek
 Šalomon Kristina, Sevnica
 Šimnic Betka, Kropa
 Špoljar Martin, Škofja Loka
 Tisel Joži, Videm Dobropolje
 Vrhovec Malči, Ljubljana
 Žgajner Milica, Rogaška Slatina
 Živic Stanislav, salez. duhovnik, Trst

JOŽEF KRAMAR

salezijanec, 1919–2007

6. septembra 2007 je na Trsteniku svojo življenjsko pot sklenil salezijanec Jožef

(Jožko) Kramar, dolgoletni misijonar po azijskih deželah (Indija, Mjanmar, Filipini, Papua Nova Gvineja). Pogrebno svečanost na Trsteniku je vodil mariborski

pomožni škof dr. Peter Štumpf SDB. V homiliji je poudaril Kramarjevo zvestobo in velikodušnost v službi Bogu in ljudem. Inšpektor dr. A. Slavko Snoj pa je predstavil njegovo bogato življenjsko pot. Tudi iz daljnih krajev, kjer je deloval, so prispele besede sočutja in hvaležnosti za njegovo požrtvovalnost in gorečnost. Več o njem si lahko preberete na str. 22–23.

Primož Korošec in Janez Suhoveršnik

Prve zaobljube Primoža in Janeza

Na praznik Marijinega rojstva (8. 9. 2007) je v rojstnem kraju sv. Janeza Boska, ki se danes po njem imenuje Colle Don Bosco, tudi letos potekala slovesnost izpovedi prvih redovnih zaobljub. Fantje iz raznih evropskih dežel, ki so se leto dni pripravljali na ta korak v noviciatu v Pinerolu, so tega dne pred Albertom Van Heckejem, pokrajinskim svetovalcem vrhovnega predstojnika za salezijansko pokrajino Severna Evropa, izpovedali prve redovne zaobljube v salezijanski družbi, da hočejo v uboštvu, pokorščini in čistosti hoditi za Jezusom, po zgledu sv. Janeza Boska. Dva med njimi sta iz Slovenije: Primož KOROŠEC iz župnije Šmartno v Tuhinju in Janez SUHOVERŠNIK iz župnije Nova Štifta.

Temu veselemu dogodku za salezijansko družbo so bili priča tudi predstojniki salezijanskih

inšpektorij, ki jim novi sobratje pripadajo. Med njimi je bil tudi predstojnik Inšpektorije sv. Cirila in Metoda - Ljubljana, dr. Alojzij Slavko Snoj. Del velike množice vernih v mogočnem svetišču sv. Janeza Boska so bili tudi sorodniki naših dveh mladih sobratov ter skupina mladih iz Slovenije, ki je ob tej priložnosti poromala v kraje don Boskovega življenja in delovanja.

Mlada sobrata Primož in Janez, ki sta se po tem odločilnem koraku vrnila v domovino, sedaj v Ljubljani nadaljujeta študijsko pripravo na duhovniški poklic. Ob tem pa moreta biti zgled in opora tudi tistim fantom, ki v formacijski skupnosti v Ljubljani na Rakovniku preverjajo in utrjujejo svojo odločitev, da bi tudi sami stopili na pot salezijanskega življenja. Razveseljivo je, da jih je v zadnjih letih vedno več. *M. L.*

Marija vas pričakuje

Sv. Janez Bosko je zgradil baziliko Marije Pomočnice v Torinu kot izraz hvaležnosti za Marijino pomoč in varstvo. V sanjskem videnju mu je Marija sama sporočila: "Tukaj moj dom, od tod moja slava!" Hotel je, da hvalo Mariji ne bi peli samo zidovi svetišča, zato je ustanovil Bratovščino Marije Pomočnice, ki se je v 150 letih preoblikovala v Združenje Marije Pomočnice (ZMP) in je danes ena izmed skupin salezijanske družine, razširjena po vsem svetu.

Na Rakovniku je bilo prvo združenje ustanovljeno leta 1902. Svetovna vojna je pri nas zatrla tudi take oblike pobožnosti in združevanja. Ponovno je zaživelo leta 2000, ko je izpovedala obljubo skupina na Rakovniku. Danes v Sloveniji deluje pet krajevnih ZMP: Maribor (Ivan Zupan, Dragonijeva 6), Murska Sobotna (s. Bernarda Gerič, Juša Kramarja 2), Rakovnik (Tone Ciglar, Rakovniška 6), Šentrupert (Anton Maroša, Šentrupert 20) in Veržej (Martin Maroša, Puščenjakova 1), ki so povezana v narodno ZMP.

Poseben praznik je vsakega 24. v mesecu – spominski dan Marije Pomočnice, ko se člani zberejo k molitvi in bratskemu srečanju. Sv. Janez Bosko si je prizadeval, da bi bil vsak dober kristjan vključen v kakšno apostolsko združenje, da bi tako uspešneje širili Božjo slavo in ljudem pomagali k pristnemu krščanskemu življenju.

Spoštovani bralci Salezijanskega vestnika in častilci Marije Pomočnice, ZMP je zelo primerna oblika, da se povežemo in naredimo veliko dobrega. Če čutite, da vas Marija vabi, se oglasite pri kom, ki je zgoraj omenjen, lahko tudi v katerem koli salezijanskem župnišču, lahko

Bazilika Marije Pomočnice v Torinu

pa pišete ali telefonirate na naslov: Tone Ciglar, Rakovniška 6, tel.: 041/317-318, e-pošta: tone.ciglar@salve.si

Bog je po Mariji do nas velikodušen; prav je, da mu tudi mi odgovorimo s pogumom in velikodušno ljubeznijo, ta pa, kakor je izpovedal v septembru umrli salezijanski misijonar Jožko Kramar, "ne pozna ovir"! V ušesih pa nam še vedno odmevajo besede papeža Janeza Pavla II.: "Korajža velja!"

Tone Ciglar

Rešitev križanke SV 5/2007

	REŠITVA V R. N.	VRHNI SREČI	ŽOLTA OLJARKA OPOMENI	PRALNO LAJARJO V KAMNINI	ČEBEL SREČI	SALEZ JANSKI VESTNIK	ŠKAL TODI DROBNAE	NAJDESI ENIPSKA PROSTORA	PRICOM KRAJ ZC SOLJA
	M E D O	BINGO RE	A D A						
REVA SOKOLU	O N O N	ANESKA NEVKA DROBNAKRAJ ŽOLTA	N I L						
POKLANJAL SREČANJE SOLJA V SREČANJE	L E M	SALVA PREZ ANTONIA LAJARNA	R E V A						
	V E R Ž E J	JOSEF PRAVIL GOVOR METKO	J J I						
SALEZ JANSKI VESTNIK	KONICA	REŠITVA BODNOLJA	A K V A M A R I N						
ŠKAR	O Ž A R R	JOSEF PRAVIL SOLJA	A L O						REVA NA SOLJANNA SREČANJE DROBNAE
ODVETNI SREČI	S A M O O C E N I T E V								
TOLE KOP	T R	REVA KORAJ SREČI KORAJ LUNARJE	V A I						
SALEZ JANSKI VESTNIK	PREDLO OB PROJ REŠE KORAJE		O P A S J E						
ŠKAL SREČI SOLJA	A M O N I A K	ODVETNI SREČI SOLJA SOLJA SOLJA	R I L						REVA NA SOLJANNA SREČANJE DROBNAE
REVA SOLJA SOLJA	C E R E S	ŽOLTA SREČI V DROBNAE	A B U K I R						
OLE SREČANJE	O T E C	ODVETNI SREČI	T R A S A N T						

malo za smeh

Srečala sta se dva dojenčka v vozičkih in medtem, ko sta mamički klepetali, je eden od dojenčkov vprašal drugega:

»Kako si kaj zadovoljen s svojo mamo?«

»Še kar, samo v klanec je nekoliko počasna.«

»Kako se počutite z novimi očali?« vpraša optik svojo stranko.

»Odlično, srečal sem ljudi, ki jih že leta nisem videl!«

»Oprostite, ali vi tukaj delate?«

»Ne, jaz sem tukaj direktor.«

Učiteljica je rekla Mihcu:

»Spregaj besedo hodim!«

»Hodim ? hodiš ... hodi ?«

»Hitreje!« mu je rekla učiteljica.

»Tečem, tečeš, teče.«

Carinik pomoli glavo v kupe vagona in vpraša potnike:

»Cigarete, alkohol, mamila?«

»Ne hvala, jaz bi raje kaj brezalkoholnega!« se oglasi potnik.

Geslo tokratne križanke pošljite do 20. decembra 2007

na uredništvo Salezijanskega vestnika. Izžrebali bomo 5 nagrajencev.

1. nagrada:

3-dnevni paket za eno osebo — bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej, s kopanjem v Termah Banovci;

2. nagrada:

nogometna žoga z razvojnimi cilji tisočletja (SMP);

3. nagrada:

knjiga T. Ciglar, V začetku je bila mati (Salve);

4. nagrada:

knjiga Življenjepisa Dominika in Lavre (Salve);

5. nagrada:

knjižica kratkih zgodb (Salve).

				SESTAVILA M. N.	VRSTA IGLAVCA	BREZBARVEN VNETLJIV OGLJIKO- VODIK	NENA- RAVNOST, IZUMETNI- ČENOST	SALEZI- JANSKI VESTNIK	ANGLEŠKI PLEMIŠKI NASLOV, GROF	SLOVENSKA ZDRAVSTVE- NA ORGA- NIZACIJA	FRANC. NOGOM. FUKCIONAR JULES	PRITOK JENISEJA
				KOGNITIVNI VZOREC, KI SE PRENAŠA S POSNEM.				OD LETOS NAŠ DENAR				
				ALEKSAN- DRIJSKI ŠKOF (OKOLI L. 300)								
				NAČIN SNEM. FILMA								
				SLIKAR (ZASTAR.)								
											UDELEŽ. SINJSKE VITEŠKE IGRE	
SALEZI- JANSKI VESTNIK	PISMENI IZDELEK UČENCA	BIBLIJSKO MESTO (TUDI VOJAŠKA BOLNIŠNICA)	REKA V FRANCIJI MUŠKATNO BELO VINO						GRŠKA ČRKA			
ELEMENT SLOVENŠČI- NE V DRU- GEM JEZIKU										13. ČRKA ABECEDE		
JUŽNO- AFRIŠKI PISATELJ ALAN					EKVATOR, POLUTNIK							
PRIMORSKA RASTLINA OŽEPEK				CANKOV ALEKSANDER BOLEZEN PRI GOVEDU			MAJHNA ŠPORTNA JADRNICA	DOLGOREPA PAPIGA				
IZBOLJŠE- VANJE, POPRAV- LJANJE								KEM. EL. IRIDIJ				
SALEZI- JANSKI VESTNIK	GRMIČASTA RASTLINA VIRANT EMA				APNENEČ, IKRAVEC						KOLAR ANTON	
AMBASADOR					OSEBNI ZAIMEK							
LATINSKI VEZNIK			SLOVENSKI SLIKAR JOŽE					JUDOVSKI KRALJ				

Nagrajenci prejšnje nagradne križanke

- 1. nagrada:** 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej, s kopianjem v Termah Banovci: **Janez NOVAK**, Na grivi 18, 1351 Brezovica pri Ljubljani.
- 2. nagrada:** nogometna žoga z razvojnimi cilji tisočletja (salezijanska mladinska pastoralna): **Klara MERŠE**, Na palcach 12, 1211 Ljubljana Šmartno.
- 3. nagrada:** knjiga T. Ciglar, V začetku je bila mati – Marjeta Bosko (založba Salve): **Darko KOROŠEC**, Frankolovskih žrtev 15, 3000 Celje.
- 4. nagrada:** knjiga Življenjepis Dominika Savia in Lavre Vicunje (založba Salve): **Katica TKALEC**, Mladinska 4 c, 9231 Beltinci.
- 5. nagrada:** knjižica kratkih zgodb Bruna Ferrera (založba Salve): **Tilka GOLOGRANC**, Čopova 17, 3000 Celje.

Rešitev nagradne križanke v prejšnji številki SV: VERŽEJ

NA ODDIH V VERŽEJ

V penzionu Mavrica*, ki deluje v okviru Salezijanskega zavoda v Veržeju, vam ponujamo prijetno preživljanje počitnic v mirnem okolju, kjer je veliko možnosti za sprostitev in rekreacijo.**

V obnovljeni hiši so lepo opremljene sobe in igralnica. V tišini hišne kapele lahko najdete mir in se notranje obogatite. Bližnje terme vam omogočajo, da poiščete veselje in zdravje v termalni in navadni vodi.

Foto: J. Znidaršič

DOBRODOŠLI!

Penzion Mavrica

Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej
Tel: 02 588 90 60 | GSM: 051 370 377
penzionmavrica@siol.net
www.donbosko.si/verzej

Obvestila

ZBOR SMG

BLED, 16. –17. november (petek – sobota). Zbor salezijanskega mladinskega gibanja – srečanje predstavnikov salezijanskih mladinskih centrov in drugih ustanov, ki delujejo pod »marelo« salezijanske duhovnosti.

Informacije in prijave: Marko Košnik, s. Marija Imperl

LETNO SREČANJE ČLANOV SALEZIJSKE DRUŽINE IN ZDRUŽENI ML. PEVSKI ZBORI

LJUBLJANA RAKOVNIK, 25. november (nedelja). Začetek slavja bo ob 10.00 uri v rakovniškem gradu. Sklep s sveto mašo ob 15.00 uri. Med nami bo namestnik vrh. predstojnika salezijancev Adriano Bregolin. Pri maši sodelujejo mladinski mešani pevski zbori (okrog 200 mladih). Z veseljem vas pričakujemo.

ROMARSKI SHOD ZADNJE NEDELJE V MESECU

LJUBLJANA RAKOVNIK, 30. december (nedelja). Ob 15.00 sveta maša in molitve za rajne člane salezijanske družine, dobrotnike in častilce Marije Pomočnice ter po namenu vseh, ki se z zaupanjem zatekajo k rakovniški Mariji Pomočnici in oddajajo svoje prošnje, molitve in zahvale v romarski nabiralnik pri lurški kapeli.

PRIDI IN POGLEJ

vikend za fante nad 17 let, ki želijo поблиže spoznati salezijanski način življenja

1. vikend: 30. nov. do 1. december 2007
2. vikend: 18. do 20. april 2008

Informacije:
Jure Babnik sdb, 041-856-452,
jure.babnik@salve.si.

*Morda Bog
tudi tebe kliče, da posvetiš svoje
življenje Njemu in mladim.*

www.donbosko.si

BLED – MARIJIN DOM

DUHOVNE VAJE

30. nov. – 2. december: Duhovne vaje za dekleta in žene

»Dal ti bom učiteljico«

7.–9. december: Priprava na božič za osnovnošolce – Izvir ljubezni

15. december (sobota): Duhovna priprava na božič za družine.

Animirata zakonca Sitar in sestre HMP

29. dec. – 1. jan.'08: Duhovne vaje in silvestrovanje za mlade:

»Po tem bodo vsi spoznali ...« (Jn 13, 35)

S seboj prineseš: Sveto pismo, pisalo in zvezek, inštrument, ki ga igraš, copate, rjuhe ali spalno vrečo, brisače in stvari za osebno higieno. Vikend programi se pričnejo v petek ob 18h in zaključijo v nedeljo s kosilom.

FILMSKI VEČER S POGOVOROM

10. november (sobota) ob 20:00: Življenje za Lorenza

8. december (sobota) ob 20:00: Ostržek

ORATORIJSKI POPOLDNEVI

Prva in tretja sobota v mesecu med 14:00 in 17:00

Informacije in prijave: s. Mira Peče, s. Metka Kastelic

PGSI 2008 – MEDNARODNE SALEZIJSKE ŠPORTNE IGRE

LJUBLJANA, 26. april – 1. maj: Mali in veliki nogomet, košarka, odbojka, namizni tenis.

Tekmujejo mladi iz več evropskih držav (pričakujemo nad 1000 udeležencev).

Vabljeni tudi slovenske »amaterske« ekipe (starost: največ do letnika 1990).

Vabimo prostovoljce za sodelovanje.

Informacije in prijave: Metod Ogorevc; www.pgsi2008.si

DUHOVNE VAJE – ŽELIMLJE

9.–11. november: za fante in dekleta 4. do 7. razreda

16.–18. november: za fante in dekleta 8. in 9. razreda

30. nov. – 2. december: za ministrante

7.–9. december: za fante in dekleta 8. in 9. razreda

14.–16. december: za srednješolce od 1. do 4. letnika

Informacije in prijave: Peter Pučnik

SPOROČITE SPREMEMBO NASLOVA!

V mnogih krajih so se spremenili naslovi zaradi prehoda na ulični sistem.

Morda pa imate nov naslov, ker ste se preselili ...

Zato vas prosimo,

da nas obvestite o spremembi naslova:

najbolje tako, da na stari naslov napišete svoj novi naslov.

Hvala.

Uredništvo Salezijanskega vestnika

INFO

Jure BABNIK | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana | 01/427.1342 | 041/856.452 | jure.babnik@salve.si

s. Marija IMPERL | Rakovniška 21 | 1000 Ljubljana | 01/ 4288.376

s. Metka KASTELIC | Partizanska 6 a | 4260 Bled | 04/5741-075 | 031/443.771 | smetka@volja.net | www.hmp.si

Marko KOŠNIK | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana | 01/427.3039 | 051/337.556 | marko.kosnik@salve.si

Metod OGOREVC | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana | 041/742-559 | metod@salve.si

s. Mira PEČE | Partizanska 6 a | 4260 Bled | 04/5741-075 | 031/751.851 | mira.pece@volja.net | www.hmp.si

Peter PUČNIK | Želimlje 46 | 1291 Škofljica | 01/47.02.123 | 040/530.315 | peter.pucnik@zelimlje.si

Ivan TURK | Trstenik 23 | 4204 Golnik | 04/2779-715 | 031/358.018 | ivan.turk@salve.si

Ti si, hitro pridi!

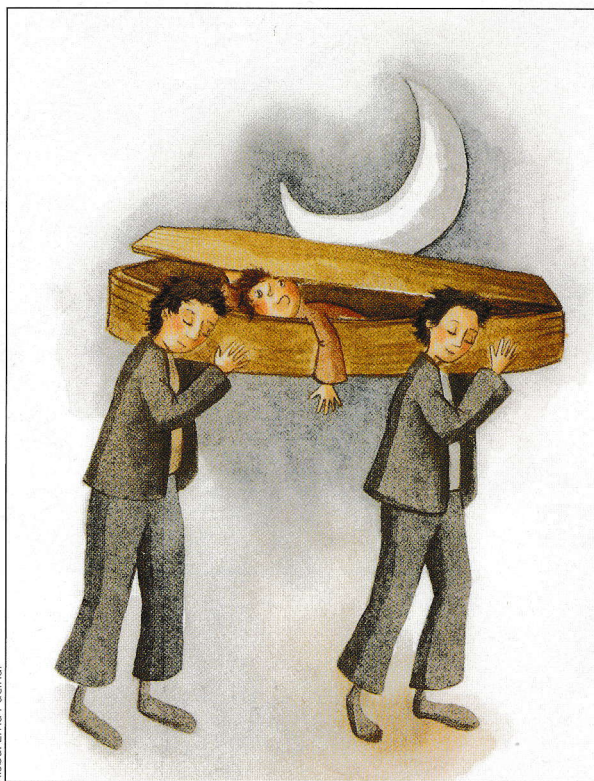
Na svet ne prihajamo in ne odhajamo po naših koledarjih. Konec zemeljskega življenja – smrt pride po naročilu, ki ga mi ne poznamo. Jezus nas opozarja, da bodimo vedno pripravljeni, ker ne vemo ne ure ne dneva. Sv. Janez Bosko se je na vso moč trudil, da smrt ne bi našla nikogar nepripravljenega, potem lahko pride kadar koli.

V don Boskovi časih je bila smrt pogosta tudi med njegovimi fanti v Oratoriju. Vsakega zadnjega v mesecu so opravili vajo za srečno smrt. Vse stvari naj bi tako uredili, kakor da bi se še tega dne morali preseliti v večnost in stopiti pred večnega sodnika.

Držo pripravljenosti je ohranjal tudi s pripovedovanjem sanj, v katerih mu je bilo dostikrat razodeto, kdo in kdaj bo umrl. Te napovedi niso bila zastraševanja, le življenje je dobivalo tisto resnost, ki jo spričo smrti in odgovornosti za svoje življenje moramo vedno gojiti.

Tako je bilo tudi 21. marca, ko je don Bosko napovedal, da bo nekdo izmed fantov umrl še pred binkoštni tistega leta. Pripovedoval je: »Zdelo se mi je, da sem bil naslonjen na okno svoje sobe in opazoval drage fante, ki so se na dvorišču veselo zabavali, ko sem zagledal, da je pri vratarnici vstopil človek, visoke postave, z dolgo brado, z redkimi belimi lasmi, ki so mu padali na rame. Ogrnjen je bil z rjuho, ki jo je z levo roko privijal k telesu, v desni pa je držal baklo, ki je gorela s temno modrim plamenom. S počasnimi in težkimi koraki je stopal čez dvorišče, napravil nekaj krogov med fanti, ki so se igrali, nakar se je ustavil pri nekem fantu, mu posvetil z baklo v obraz in vzkliznil: 'Ta je!' Izročil mu je listek, ki ga je potegnil iz gube plašča. Fant je prebledel in prestrašen bral; vprašal je moža: 'Kdaj?' Starec je odgovoril z mrtvaškim glasom: 'Pridi, zate je ura odzvonila.'«

Fantu niso pomagali izgovori, da je še premlad in da je nepripravljen. Starec je bil neizpros. Don Bosko je nadaljeval: »Fant se je tresel. Hotel je govoriti, toda človek mu je z levo roko pokazal krsto pri vhodu in mu rekel: 'Poglej tja! Tista krsta je zate. Hitro, pridi!'«

Risba: Erna Puchar

Don Bosko ni razodel imena, čeprav so fantje silili vanj z vprašanji; povedal je le, da se njegovo ime začne s črko M. Sveti vzgojitelj je bil pozoren na fanta in je poskrbel, da je za veliko noč opravil življenjsko spoved. Smrt je prišla kot strela z jasnega, saj je 25. aprila zadet od možganske kapi umrl fant Maestro. Don Bosko je bil tako ganjen, da je jokal. Fantom pa je dejal: »Kako se motijo tisti, ki pravijo, da z ureditvijo vesti počakajmo za konec življenja.«

Ti si na vrsti, hitro se pripravi! Kdo? Ti in jaz in vsi mi. Vsa modrost življenja je v tem, da tako živimo, da smo vedno pripravljeni, pa naj pride smrt kadar koli. Po besedah apostola niti živimo niti umiramo sebi, ampak Gospodu, saj smo tako živi kot mrtvi Gospodovi. Kako čudovito je Bog uredil naše življenje, da ne vemo, kdaj pride konec. Življenje tako dobiva težo in pravo vrednost, da se ne zgubimo ne v stvareh in ne na tem svetu. »Dolgost življenja našega je kratka ...« Vendar samo na tem svetu, tam, kamor se izteče, pa je večno. Bog naj ga milostno nakloni vsem ljudem.

Priredil Tone Ciglar (po knjigi *Sanjska videnja*, Ljubljana 2006, str. 72–73).

CENTER DUO (DOMAČE IN UMETNOSTNE OBRTI)

Foto: M. Suhoveršnik

Center DUO – Center domače in umetnostne obrti

- izobraževalni program s področja domače in umetnostne obrti
- prvenstveno se bodo razvijala področja z izdelki iz gline, slame, stekla, ličja, vrbja, lesa ...
- povezovanje in sodelovanje s turistično ponudbo tega dela Slovenije
- namen ohranjati slovensko kulturno dediščino
- strokovno razvijati nove oblike izobraževanja za poklice DUO in s tem prenos tradicionalnega znanja na mlajše generacije.

Center DUO – Center domače in umetnostne obrti postaja center za izobraževanje, trženje, promocijo in združevanje. Ohranjanje slovenske kulturne dediščine, zlasti Prlekije, Prekmurja in Podravja. V prodajno-razstavnih galerijah, ki si jo lahko ogledate, se združujejo rokodelci z izdelki iz gline, slame, ličja, vrbja, lesa ...

S postopnim razvojem center prehaja v splošni regionalni center, v katerem bo mogoče razvijati nove oblike izobraževanja za poklice DUO in s tem prenos tradicionalnega znanja na mlajše generacije.

Zavod Marianum Veržej
OE Center DUO
Puščenjakova ulica 1 | 9241 Veržej
www.marianum.si | janez.krnc@salve.si

